

ยุทธศาสตร์การพัฒนาวง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.2566-2570)

กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
Tel.0-7472-4737

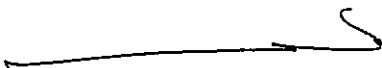

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้ทบทวน เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยผ่านการประชุมของประชาคมท้องถิ่น คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดและคณะกรรมการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำและทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จึงขอประกาศใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายสมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์)
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือชักชวนแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้แล้วเสร็จ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ โดยเค้าโครงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดให้ดำเนินการตามรูปแบบที่กำหนด มีขั้นตอนดำเนินการคือจัดประชุมประชาคมร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด เพื่อทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ กำหนดให้แล้วเสร็จภายในเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๖๔ (ในส่วนของประชาคมได้มีการยกเว้นตามหนังสือจังหวัดสตูล ด่วนที่สุด ที่ สต ๐๐๒๓.๓/ว๗๐๗ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔) เนื่องจากการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙)

บัดนี้ คณะกรรมการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูลและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดสตูล ได้ประชุมเพื่อจัดทำ ทบทวน เปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล ได้ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยในการดำเนินการดังกล่าว ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน แผนพัฒนาจังหวัดสตูล และยึดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal; SDGs) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูลมีการบูรณาการโครงการพัฒนาที่จะดำเนินการร่วมกันภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันต่อไป

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล

๒๖ เมษายน ๒๕๖๔

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด	๑
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๕
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางแก้ไข	๘

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๙
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๑๗
๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๓๒
๔. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล	๖๕
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล	๖๗
๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์	๖๙

ส่วนที่ ๓ การติดตามและประเมินผล

๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด	๗๔
๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๘๑
๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดในอนาคต	๘๑

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

.....

(๑) ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑) สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

จังหวัดสตูลแบ่งการปกครอง ออกเป็น ๗ อำเภอ ๓๖ ตำบล ๒๘๐ หมู่บ้าน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔๒ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๔ แห่ง รายละเอียดดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

๒. เทศบาลเมือง ๑ แห่ง คือ เทศบาลเมืองสตูล

๓. เทศบาลตำบล ๖ แห่ง ประกอบด้วย

๓.๑ เขตอำเภอเมืองสตูล ประกอบด้วย เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง เทศบาลตำบลคลองขุด
เทศบาลตำบลฉลุง

๓.๒ เขตอำเภอควนโดน ได้แก่ เทศบาลตำบลควนโดน

๓.๓ เขตอำเภอละงู ได้แก่ เทศบาลตำบลกำแพง

๓.๔ เขตอำเภอทุ่งหว้า ได้แก่ เทศบาลตำบลทุ่งหว้า

๔. องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๔ แห่ง ประกอบด้วย

๔.๑ เขตอำเภอเมืองสตูล ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง องค์การบริหารส่วนตำบลเกตรี องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน องค์การบริหารส่วนตำบลควนโพธิ์ องค์การบริหารส่วนตำบลควนขัน องค์การบริหารส่วนตำบลปุย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะสาหร่าย องค์การบริหารส่วนตำบลตันหยงโป องค์การบริหารส่วนตำบลเจ๊ะบิลัง องค์การบริหารส่วนตำบลตำมะลัง

๔.๒ เขตอำเภอควนโดน ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลควนโดน องค์การบริหารส่วนตำบลควนสตอ องค์การบริหารส่วนตำบลย่านซื่อ องค์การบริหารส่วนตำบลวังประจัน

๔.๓ เขตอำเภอละงู ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลละงู องค์การบริหารส่วนตำบลกำแพง องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสน องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำผุด องค์การบริหารส่วนตำบลเขาขาว

๔.๔ เขตอำเภอทุ่งหว้า ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหว้า องค์การบริหารส่วนตำบลนาทอน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแกบ่อหิน องค์การบริหารส่วนตำบลขอนคลาน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนุหลัง

๔.๕ เขตอำเภอท่าแพ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแพ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ องค์การบริหารส่วนตำบลแปะระ องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร

๔.๖ เขตอำเภอควนกาหลง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลควนกาหลง องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนุ้ย องค์การบริหารส่วนตำบลอุไคเจริญ

๔.๗ เขตอำเภอมะนัง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลปาล์มพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมพัฒนา

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๑.๑ พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน
- ๑.๒ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชีวิตชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน และท้องถิ่น
- ๑.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความรู้และทักษะในการให้บริการ การป้องกันและ บรรเทาอุบัติเหตุ
- ๑.๔ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ
- ๑.๕ สนับสนุน ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๒.๑ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร
- ๒.๒ การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูป ลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาด
- ๒.๓ สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพ และสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรอย่างยั่งยืน
- ๒.๔ การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์

- ๓.๑ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน รางระบายน้ำและระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น
- ๓.๒ ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาเขื่อนกั้นตลิ่งริมแม่น้ำและทะเล
- ๓.๓ จัดให้มี ซ่อมแซม บำรุงรักษาสถานีขนส่งหรือที่พักผู้โดยสารที่สะดวกและปลอดภัย ทั้งทางบกและทางน้ำ
- ๓.๔ สนับสนุนการจัดทำ ปรับปรุงผังเมืองและการบังคับใช้ให้เป็นไปตามผัง
- ๓.๕ ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
- ๓.๖ พัฒนาระบบไฟฟ้า สารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๔.๑ อนุรักษ์ ปันฟูและสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๒ สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
- ๔.๓ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

- ๕.๑ สนับสนุนการอนุรักษ์ ปันฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๕.๒ สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น
- ๕.๓ สนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข

กลยุทธ์

- ๖.๑ ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต
- ๖.๒ การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๖.๓ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- ๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันโรค การควบคุมโรค และการสาธารณสุข
- ๖.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๖.๖ ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๖.๗ พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน
- ๖.๘ พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและนันทนาการให้มีความรู้และทักษะที่สูงขึ้น และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

- ๗.๑ การวางแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๗.๒ พัฒนาและจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๗.๓ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร
- ๗.๔ ส่งเสริม สนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์ และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
- ๗.๕ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

๑.๒ การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

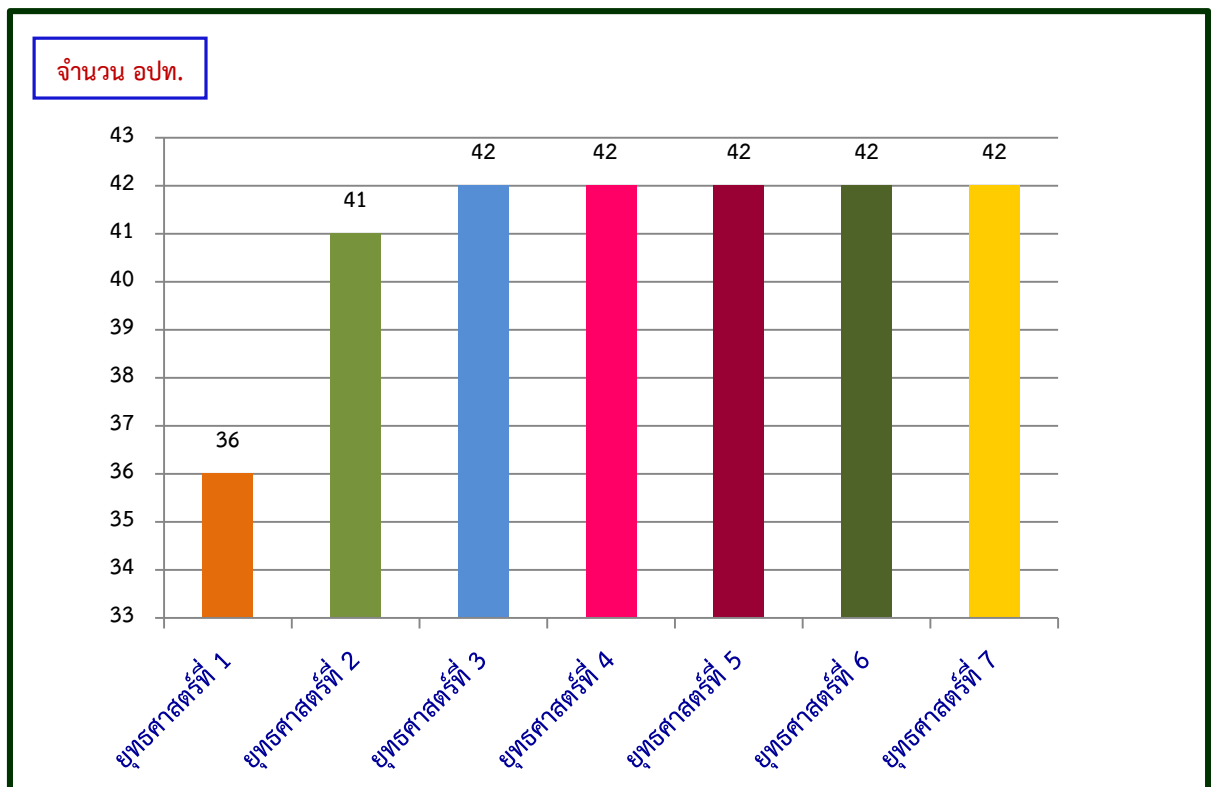
ตารางที่ ๑ แสดงจำนวน อปท.ในเขตจังหวัดแยกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน อปท.	หมายเหตุ
๑. อำเภอเมืองสตูล	๑๕	
๒. อำเภอละงู	๗	
๓. อำเภอกวนกาหลง	๓	
๔. อำเภอทุ่งหว้า	๖	
๕. อำเภอกวนโดน	๕	
๖. อำเภอท่าแพ	๔	
๗. อำเภอมะนัง	๒	
รวม	๔๒	

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตจังหวัดไปปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ		คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
	จำนวน อบท.ที่นำยุทธศาสตร์ไปจัดทำแผนฯ	จำนวน อบท.ที่ไม่ได้นำยุทธศาสตร์ไปจัดทำแผนฯ		
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	๓๖	๖	๘๕.๗๒	
๒. สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน	๔๑	๑	๙๗.๖๒	
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง	๔๒	๐	๑๐๐	
๔. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน	๔๒	๐	๑๐๐	
๕. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔๒	๐	๑๐๐	
๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข	๔๒	๐	๑๐๐	
๗. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๔๒	๐	๑๐๐	
ในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ			๙๗.๖๒	

แผนภูมิที่ ๑ แสดงจำนวน อบท.ที่นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปปฏิบัติ

จากตารางที่ ๒ และแผนภูมิ ๑

แสดงให้เห็นถึงการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ไปปฏิบัติ เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง ๗ ยุทธศาสตร์ พบว่า อบท.ในเขตจังหวัด (จำนวน ๔๒ แห่ง) มีการนำยุทธศาสตร์ของ อบท.ในเขตจังหวัดไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๒ ซึ่งในยุทธศาสตร์ที่ ๓ - ๗ อบท. มีการนำยุทธศาสตร์ไปดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๒ โดยมี อบท.ที่ไม่ได้นำยุทธศาสตร์ไปจัดทำแผนพัฒนา จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ อบต.เกตุรี, อบต.ฉลุง, อบต.ท่าแพ, อบต.แปะระ, อบต.อุไคเจริญ และ อบต.นิคมพัฒนา เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ได้ดำเนินการในยุทธศาสตร์นี้ และยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๒ มี ๑ อบท.ที่ไม่ได้นำไปดำเนินการ คือ อบต.ควนโพธิ์

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลที่สำคัญ

ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ โดยภาพรวม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล สามารถนำยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปตามสถานการณ์การพัฒนาในท้องถิ่นในแต่ละแห่ง ครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น มีการดำเนินการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดเพื่อบูรณาการโครงการที่เกี่วกันภาพเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล และนำเสนอเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัดสตูลและมีการนำไปสู่การปฏิบัติ อนึ่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูลในฐานะผู้ประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ได้รวบรวมโครงการบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อรองรับการขอเงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น เช่น จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อีกทางหนึ่งด้วย เพื่อเป็นการประสานโครงการอย่างต่อเนื่อง

ตารางสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ รวม ๕ ปี	งบประมาณ รวม ๕ ปี	หมายเหตุ (ลำดับ)
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	๑,๑๙๒	๑,๖๐๔,๐๕๒,๓๕๕	๗
๒. สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน	๑,๓๗๖	๑,๓๐๘,๑๖๒,๑๐๕	๖
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง	๕,๓๖๖	๕,๓๗๖,๕๗๘,๑๖๖	๒
๔. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งคมนำอย่างยั่งยืน	๑,๘๐๘	๑,๒๐๓,๙๔๗,๙๖๔	๕
๕. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒,๙๘๙	๑,๔๗๐,๕๒๙,๐๓๒	๓
๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข	๖,๗๑๒	๓,๔๗๒,๕๖๒,๗๓๓	๑
๗. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๒,๙๑๗	๑,๑๖๕,๗๔๓,๓๗๓	๔
รวม	๒๒,๓๖๐	๑๕,๖๐๑,๕๗๕,๗๒๘	

จากข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสตูล สามารถสรุปผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ โดยข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัด ได้ดำเนินการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทั้งหมด ๗ ยุทธศาสตร์ มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๒๒,๓๖๐ โครงการ แยกเป็นรายยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน มีจำนวน ๑,๑๙๒ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๑,๓๗๖ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๕,๓๖๖ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งคมนำอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๑,๘๐๘ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๒,๙๘๙ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวน ๖,๗๑๒ โครงการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๒,๙๑๗ โครงการ

จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล ในภาพรวม ๕ ปี จะเห็นได้ว่า โครงการตามยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนมากที่สุด จำนวน ๖,๗๑๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๒ รองลงมายุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง จำนวน ๕,๓๖๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๐ ยุทธศาสตร์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๒,๙๘๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๗ ยุทธศาสตร์บริหารจัดการองค์การอย่างมีธรรมาภิบาล จำนวน ๒,๙๑๗ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๕ ยุทธศาสตร์จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน จำนวน ๑,๘๐๘ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๙ ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน จำนวน ๑,๓๗๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๖ ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน จำนวน ๑,๑๙๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๓ ตามลำดับ

ทั้งนี้ การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล ส่งผลให้ประชาชนและชุมชนในพื้นที่ต่างๆ ได้รับการบริการสาธารณะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่แต่ละแห่งเพียงแต่ในระดับหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นมาเสริมงบประมาณของท้องถิ่นเองถึงจะสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึง

๒.๒ ผลกระทบ

จากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล มีผลกระทบจากการดำเนินงานดังนี้

ในช่วงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) จะมีกิจกรรมด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข เกิดขึ้นมากที่สุด เนื่องจากผลกระทบจากเศรษฐกิจ และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ขณะนี้ ทำให้ท้องถิ่นแต่ละแห่งให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามส่งผลกระทบต่อยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวจะลดน้อยลงมากกว่าในห้วงระยะ เวลาของแผนเดิม เพราะกิจกรรมด้านท่องเที่ยวไม่สามารถดำเนินการได้ ส่งผลต่อเศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในจังหวัดสตูลเป็นอย่างมาก

ในด้านการคมนาคมภายในจังหวัด ประชาชนมีความต้องการใช้เส้นทางคมนาคมในเขตทางหลวงชนบทจำนวนมากขึ้น แม้จะมีการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมในชนบท แต่มีจำนวนเส้นทางคมนาคมอีกมากที่ต้องได้รับการซ่อมแซมและบูรณะให้ได้มาตรฐาน แต่อย่างไรก็ตามประชาชนในชนบทได้รับความสะดวก ในการสัญจรมากขึ้นด้วย

ในด้านปัญหาเสพติดแพร่ระบาดในจังหวัดสตูล มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นไปสู่กลุ่มเด็กประชาชน ผู้ว่างงาน เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ในด้านการเกษตร ประชาชนที่อยู่ในภาคการเกษตรได้รับผลกระทบจากราคายางพาราและปาล์มน้ำมันราคาตกต่ำ แม้จะมีการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต แต่ไม่สามารถช่วยเหลือให้เกษตรกรมีรายได้ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องได้ ประกอบกับมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา(COVID-๑๙)

ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม(การจัดการขยะอันตราย) มีแนวโน้มที่ประชาชนในแต่ละชุมชนให้ความสนใจในการคัดแยกขยะอันตรายให้ถูกสัญลักษณ์มากยิ่งขึ้น

ในด้านคุณภาพชีวิต ประชาชนมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการ และให้ความสนใจกีฬาเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น จนทำให้เป็นประเพณีที่ได้รับการยกย่องในระดับชาติ โดยเฉพาะการแข่งขันว่าวประเพณีจังหวัดสตูล และว่าวนานาชาติ ซึ่งเป็นประเพณีที่ได้รับความสนใจจากประชาชนและนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน อันเนื่องมาจากสาเหตุของการเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙)

(๓.) สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๓.๑ ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑) โครงการพัฒนาส่วนใหญ่ที่เกิดจากการร้องขอจะเป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากแต่ศักยภาพบางท้องถิ่นมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ จึงไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ทุกพื้นที่ แต่ถ้าจะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ปัญหาก็คือไม่ได้การตอบสนองเท่าที่ควร เนื่องจากจะเป็นลักษณะการกระจายงบประมาณซึ่งไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด

๒) ปัญหาด้านงบประมาณ เนื่องจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมีโครงการ/กิจกรรม จำนวนมาก แต่งบประมาณของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมีอย่างจำกัด ซึ่งเป็นผลให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดฯ ไม่ครอบคลุมและทั่วถึง

๓) มีการบูรณาการแผนพัฒนาของ อปท. กับแผนพัฒนาจังหวัด แต่ท้องถิ่นไม่สามารถนำงบประมาณจากแผนพัฒนาจังหวัดมาดำเนินการเองได้โดยตรงทำให้การดำเนินการล่าช้าในทางปฏิบัติ

๔) มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา(COVID-๑๙) ในห้วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๔ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการตามแผนพัฒนาได้

๓.๒ แนวทางการแก้ไข

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนทุกระดับในการเข้ามามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบและหาแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

๒) โครงการร้องขอในส่วนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้จัดลำดับความสำคัญของโครงการที่จำเป็นเร่งด่วนมาดำเนินการ เพื่อให้โครงการได้รับการตอบสนองอย่างแท้จริง

๓) คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับอำเภอ ควรเป็นองค์กรประสานการคัดเลือกโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทุกด้าน ภายในเขตอำเภอที่ประชาชนได้ประโยชน์มากกว่า ๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งให้คณะกรรมการประสานแผนระดับจังหวัดฯ พิจารณานำบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และลดจำนวนการร้องขอที่องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบล ส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรง

๔) จัดหางบประมาณจากส่วนราชการอื่นมาดำเนินการโครงการในส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบในพื้นที่ตนเองเพิ่มขึ้น

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

.....

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

๑.๑ สถานการณ์ แนวโน้มในการพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ ที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อม ที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการ ภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชน ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่างๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศ ทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๑.๒ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชน มีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เกราะ อธิปไตย และ มีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และ ทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และ องค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของ กองทัพ หน่วยงาน ด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคม ระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิ ดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง โดย (๑) การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความ พร้อม ตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา (๒) การพัฒนาและเสริมสร้างควา มจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่า ประโยชน์ส่วนตน และ (๔) การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหา ความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกัน ไม่ให้ปัญหาใหม่เกิดขึ้น โดย (๑) การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน (๒) การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และ แก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ (๓) การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้และ (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและ ทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง โดย (๑) การพัฒนาระบบงานข่าว กรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ (๒) การพัฒนาและฝึกพลกำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและ หน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และ เผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ และ (๓) การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและ การบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐ และที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน โดย (๑) การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ (๒) การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค และ (๓) การร่วมมือทางพัฒนา กับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด โดย (๑) การพัฒนา กลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เผื่อระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่าง เป็นรูปธรรม (๒) การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ และ (๓) การ พัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการ ยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดย มองกลับไปทบทวนความสำเร็จทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติ ที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อ ปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจาก ภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนใน เวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความ เหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศทั้งในปัจจัยการ ผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดย ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร ประกอบด้วย (๑) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (๒) เกษตรปลอดภัย (๓) เกษตรชีวภาพ (๔) เกษตรแปรรูปและ (๕) เกษตรอัจฉริยะ

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อน ประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ประกอบด้วย (๑) อุตสาหกรรม ชีวภาพ (๒) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร (๓) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ (๔) อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์ และ (๕) อุตสาหกรรมความมั่นคงของ ประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญ ของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

ประกอบด้วย (๑) ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย (๔) ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และ (๕) ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้าน โครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ โดย (๑) เชื่อมโยง โครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ (๒) สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (๓) เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ และ (๕) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มี ทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และ (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเองตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล็งดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรมจริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยม และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ (๒) ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ ๒๑ (๓) ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และ (๔) ช่วงวัยผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา โดย (๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนา ทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ (๒) การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท (๔) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาค

เอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก (๖) การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และ (๗) การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย โดย (๑) การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย (๒) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อม การทำงาน และระบบสนับสนุน ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และ (๓) การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจสติปัญญา และสังคม โดย (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ (๒) การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี (๔) การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี และ (๕) การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดย (๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย (๒) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๓) การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และ (๔) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดย (๑) การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต (๒) การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ (๓) การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และ (๔) การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ ที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึงตัวชีวิต ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดย (๑) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก (๒) ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค (๓) กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร (๔) เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน (๕) สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม (๖) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง (๗) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๘) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี โดย (๑) พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีในภูมิภาค(๒) กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ (๓) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัยให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต (๔) ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด (๕) สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๖) การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑) ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริงตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓)การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๒) อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด (๓) อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ (๔) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๕) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย (๑) เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล (๒) ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ (๓) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม และ (๔) พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดย (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน และ (๔) พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดย (๑) จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ (๒) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบทเกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน (๓) จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล (๔) ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน (๕) พัฒนาเครือข่าย (๕) พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น และ (๖) เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมและยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดย (๑) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ (๒) เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด คุ้มค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล (๓) พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศและส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน โดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน และ (๕) พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชน ในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศโดย(๑)ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย (๒)พัฒนาเครื่องมือกลไกและระบบยุทธธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม (๓) จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ และ (๔) พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัยยัสต์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น

มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรมตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดย (๑) การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค และ (๒) ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดย (๑) ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (๒) ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ และ (๓) ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ โดย (๑) ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม (๒) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ (๓) ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย โดย (๑) องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ และ (๒) พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดย (๑) ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม และ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดย (๑) ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒) บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต (๓) การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาดเป็นธรรมและตรวจสอบได้ และ (๔) การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดย (๑) ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง (๒) มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และ (๓) การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียมมีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการใช้กฎหมาย

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค โดย (๑) บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม (๒) ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง (๓) หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญาและปกครอง มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน (๔) ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือกระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม และ (๕) พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลผลิตทางการผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน ไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลผลิตทางการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนด

เป้าหมายที่จะบรรลุ ใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมาย และตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน(sustainable development goals:SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และ ไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนารวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อการปฏิบัติที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญ ในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทางการเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมือง ที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาพัฒน์ฯ แห่งชาติ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยแม้ว่าได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนายังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ได้ และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยและขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยีข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มต่างๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่นๆ ประกอบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลกมีความ

เชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด ปัญหาแรงงานต่างด้าว อาชญากรรมข้ามชาติ

ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหาความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียกเหนือและภาคเหนือ รวมทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดและกลุ่มคนจนที่สุดสูงถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ เนื่องจากการกระจายโอกาสการพัฒนาไม่ทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมมีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่างๆ เนื่องจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมีลักษณะรวมศูนย์ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยมากกว่าในอดีต

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหารากฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑.๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบ

๑.๓.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจน

การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

๑.๓.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๓.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทูทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๑.๓.๖ การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

๑.๓.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพ ในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

๑.๓.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

๑.๓.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑.๓.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และ

สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิระวดี เจ้าพระยา แม่โขง กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑.๓.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๑.๓.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑.๓.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑.๓.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมและประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๓.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑.๓.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็น ท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และ การบริหารจัดการพื้นที่

เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)

๑.๓.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑.๓.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๑.๓.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำคำของบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทางงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิงประเด็นพัฒนา และเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก มีตลาดเกิดใหม่ที่มียุทธศาสตร์สูงขึ้น ตลาดการเงินโลกเข้าสู่สถานการณ์ไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายส่งผลต่อการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสที่สำคัญของการพัฒนาประเทศไทย

๒.๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคน ทำให้เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด มีการแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีและมีทักษะหลายด้านในตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันเกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี เป็นต้น

๒.๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญ ที่ทำให้มีการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น แต่อาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ขณะเดียวกันการเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อการเปลี่ยนวิถีชีวิตและเกิดการสร้างวัฒนธรรมร่วมสมัย แต่อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจากการขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี

๒.๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย และ ๑๖๘ เป้าประสงค์ รวมถึงข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความเข้มข้นขึ้นจะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๒.๑.๕ สถานการณ์ความมั่นคงโลก ประเทมหาอำนาจมีแนวโน้มใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ รวมถึงเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบก การอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเล และภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร นอกจากนี้ การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และอาชญากรรมทางไซเบอร์จะทวีความรุนแรงและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๒.๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจไทยในช่วงปี ๒๕๐๔-๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ ของโลก ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น สามารถยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศเป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบนในปี ๒๕๕๓ โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการส่งสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีความหลากหลายของฐานการผลิตที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่เสถียรภาพและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม ในช่วง ๘ ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม มีสาเหตุจากจุดอ่อนที่สำคัญๆ ทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำและการบริหารจัดการงานวิจัยขาดการบูรณาการให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบาย การสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลัก ทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศเป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศล่าช้า ไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลกตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ

๒.๒.๓ สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคติดต่อนำมาซึ่งกันเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึง ปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ

๒.๒.๔ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดลงและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความขัดแย้ง และข้อพิพาทในระดับพื้นที่ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน

๒.๒.๕ การเจริญเติบโตของภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจกระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ทำให้เกิดปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาครวมถึงกลไกการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ขณะที่การขยายตัวของเมืองในภาคต่างๆ ของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศมีแนวโน้มการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่

๒.๒.๖ ความมั่นคงภายในประเทศ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งที่มีฐานรากของปัญหามาจากความเห็นต่างทางความคิดและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ขณะที่สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับมีความเสี่ยงจากปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบขององค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่าความเสียหายสูง

๒.๒.๗ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชียเป็นเงื่อนไขสำคัญของประเทศไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่มประเทศต่างๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒.๘ การบริหารจัดการภาครัฐยังอ่อนแอ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดระบบการทำงาน ที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ การให้บริการประชาชนยังต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ขณะที่การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชน นอกจากนี้ กฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากลเนื่องจากล้าสมัยและกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อนหลายประการ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาค

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๑.๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่ง ที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓.๑.๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓.๑.๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพและมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๓.๑.๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓.๑.๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๓.๑.๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนากลุ่มและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนาระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๓.๑.๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการและการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและโลก

๓.๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๓.๒.๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๓.๒.๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓.๒.๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๔. ทนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น รักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญ ในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๓.๒.๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติ และอันดับความง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไป จึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ (๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้

เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต (๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ (๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ (๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ (๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทย มีความคืบหน้าช้าทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง (๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาคและระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ (๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่าสิบปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซาและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

การพัฒนา ๕ ปี ต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ

ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย (๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหารและการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ (๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถ ในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายใน ประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการ ประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานา ประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อ การรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความ สงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ (๒)การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อ เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ (๓)การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ (๔)การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ (๕)การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนา ประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรม ไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติดมิชอบในสังคมไทย

การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การให้บริการ ของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลด จำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การ จัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ (๔)เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติดมิ ชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหา เชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัด ในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑)การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ (๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง (๓)พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า (๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการการผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด (๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ(๖)พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้

การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒)พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย และ(๓)พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้นการเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจ หลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย (๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ (๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัว อย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุม และมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย (๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย (๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย (๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ
กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาค
กัน (๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ (๗) เข้าร่วมเป็น
ภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ (๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ
ในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน (๙) บูรณาการภารกิจด้านความ
ร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๕)

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้าง
รายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์
สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพารา
และปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความ
ได้เปรียบ ด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาค
อื่นๆของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของ
แหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ
ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ
สิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลาง
ผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่น
ของโลก”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๒.๒ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและ เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตร กับ
สิ่งแวดล้อม

๒.๔ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการ
เชื่อมโยงการค้าโลก

๒.๕ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและ สร้างโอกาส
ในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

๓. เป้าหมาย

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้	๗๓๖,๖๗๓ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๘
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้	๐.๔๒ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๒

หมายเหตุ : ค่าเป้าหมาย GRP ภาค คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
รายได้การท่องเที่ยวภาคใต้	๖๘๕,๙๗๕ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่(Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก(ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐานความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการด้านการแพทย์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบบริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้ง พัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว เชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธีตรวคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรมบริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้เชื่อมโยง

กับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อมของชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนาด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งมวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และการบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เชื้อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่ายท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่งทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร(ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ(ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานีและพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า(จังหวัดสงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Park ต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย(พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยว เชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้รองรับ การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและสนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่นบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกย่องการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาคใต้	๗๕,๒๓๓ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒.๖

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม(แผ่นยางปูพื้น แผ่นปูคอกสัตว์ ยางรองหมอนรองรถไฟ ยางรองคอสะพาน และผสมยางมะตอยสำหรับลาดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์(วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียน การสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ)ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา(ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็งและมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขายยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริม การผลิตและจัดจ้างหน่วยผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนดมาตรฐานราคาน้ำมันปาล์ม

เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคารวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และทำการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อเพิ่มช่องทาง ในการจำหน่ายยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคใต้	๑๔๒,๙๒๑ ล้านบาท (CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑.๕๐

หมายเหตุ: ค่าเป้าหมาย GRP ภาคอุตสาหกรรม คำนวณจากค่าเป้าหมายประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล(กล้วยหอมทอง มะพร้าวทุเรียน มังคุด ส้มโอ) กาแฟ(กาแฟโรบัสตา) พืชสมุนไพรและปศุสัตว์(โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพปลอดภัยและได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น โดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ปลอดภัยและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยวการทำเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ(Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุมและเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปถึงการพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้งพืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐานโดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยงเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการทำการเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบันเกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได้

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้จากระบบและตามอัธยาศัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาคเพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการค้าชายแดนภาคใต้	๕๑๓,๒๔๒ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๒	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช-สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่าขุน-พังงา-พุนพิน-ดอนสัก สายระนอง-ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง-พังงา-กระบี่-ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มีการพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียมโครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก(Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือสำราญให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค(กระบี่ พังงา และสมุย)รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟฟ้าทางคู่ชุมพร- สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา(ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนาและปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบินภายในประเทศ ให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒-หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์-ปัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย)รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้าจากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและศูนย์บริการ โลจิสติกส์รูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชน สินค้า และยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
พื้นที่ป่าชายเลนภาคใต้	พื้นที่ ๑.๒๘ ล้านไร่ (ปี ๒๕๕๗)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ไร่	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๓๒,๐๐๐ ไร่

หมายเหตุ: ข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลน สำนักอนุรักษ์ป่าชายเลน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ได้จัดทำทุกปีเนื่องจากการแปลงข้อมูลดาวเทียมต้องใช้เวลา ๒-๓ ปี

แนวทางการพัฒนา

๑) **เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์** โดยเฉพาะทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจการรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งจัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) **วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ** โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาเงิน เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและกักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจำหน่ายน้ำและ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ในช่วงฤดูแล้ง

๓) **ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน** โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล(จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) **บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ** โดยการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการเกิดของเสีย ส่งเสริมและ

เข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลักวิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
มูลค่าการลงทุนใน เขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้	๑๘,๑๕๓.๘ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๑๖๐,๐๐๐ ล้านบาท

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก(Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนอง และการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร-ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนอง-เมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวมุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง(Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพที่ชัดเจนเพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้และป่าชายเลนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มีการวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๔)

ศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

จากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในแต่ละพื้นที่ในกลุ่มจังหวัด พบว่าในพื้นที่ทุกจังหวัดมีปัญหาความต้องการที่สำคัญ ได้แก่

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ เช่น ถนน ท่าเทียบเรือ สนามบิน ปัญหาเส้นทางการคมนาคมขนส่งค่อนข้างกระจุกตัวอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ในขณะที่เส้นทางการคมนาคมอื่น ๆ ไม่สะดวก และปลอดภัย เส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงจังหวัดบางจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ยังมีสภาพเป็นถนน ๒ ช่องจราจร โดยเฉพาะในบางช่วงของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ บริเวณจังหวัดพังงาไปสู่จังหวัดระนอง ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งสายหลักของภาคใต้ฝั่งอันดามัน และยังมีปัญหาการคมนาคมขนส่งระหว่างพื้นที่ในส่วนของแผ่นดินใหญ่กับเกาะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนและแหล่งท่องเที่ยว

๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ยังขาดการยกระดับมาตรฐาน เช่น ขาดแคลนแรงงานภาคการท่องเที่ยว (ด้านภาษา และทักษะ) การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในชุมชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สามารถติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจะต้องเร่งรัดการดำเนินการเพื่อสร้างความยอมรับและความเชื่อมั่น

๓. การขาดการทำตลาดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่ชัดเจนและมีความต้องการสำคัญที่จะขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๔. ปัญหาด้านมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ที่ผ่านมามีความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ยังคงประสบปัญหาความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินทั้งภัยที่เกิดจากธรรมชาติ ภัยจากอาชญากรรม ซึ่งยังมีคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญอยู่บ่อยครั้ง และภัยที่เกิดจากการสัญจรในที่ต่าง ๆ เนื่องจากปัญหาปัจจัยความไม่พร้อม และไม่ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย จึงทำให้ความสูญเสียจากอุบัติเหตุมาซึ่งความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมาก และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นยังคงเป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไข เพื่อยกระดับมาตรฐานด้านการความปลอดภัยให้สูงขึ้น

๕. ปัญหาราษฎรไม่มีเอกสารสิทธิและครอบครองพื้นที่ป่าสงวนและที่ดินสาธารณประโยชน์ การประกาศเขตที่ดินเป็นเขตอุทยานและป่าสงวนมีปัญหาทับซ้อนที่ทำกินของชาวบ้าน จึงเกิดการโต้แย้งสิทธิกับทางราชการ และปัญหาประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ได้เข้าบุกรุกยึดครองที่ดินของรัฐในเขตป่าสงวนแห่งชาติและที่ดินสาธารณประโยชน์เพื่อใช้ในการปลูกสร้างที่อยู่อาศัยและใช้เพื่อการเกษตร

๖. ปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค / บริโภค ด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ ภูเขา พื้นที่ เกาะ และพื้นที่ลาดชันทำให้น้ำธรรมชาติเป็นสายสั้น ๆ น้ำจึงไหลลงสู่ทะเลอย่างรวดเร็ว ทำให้ขาดแคลนน้ำ จืดในฤดูแล้ง นอกจากนั้นยังมีปัญหาแหล่งน้ำธรรมชาติถูกบุกรุกด้วยน้ำเค็ม จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ และ ปัญหาการขาดแคลนนํานี้ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายธุรกิจท่องเที่ยว อย่างมีเสถียรภาพในอนาคต

๗. ปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่มี ชื่อเสียงต่าง ๆ ที่กำลังลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงปัญหาเรื่องขยะมูลฝอย และน้ำเสียจากการประกอบ กิจกรรมต่าง ๆ และจากชุมชน ส่งผลกระทบต่อสุขอนามัยของคนในพื้นที่ รวมถึงความสมบูรณ์ของทรัพยากร ธรรมชาติทางทะเลลดลงซึ่งเกิดจากการทำประมงที่ไม่ถูกวิธี และการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติส่งผลให้ ชาวประมงสามารถจับสัตว์น้ำได้น้อยลง

๘. ปัญหาเรื่องการกัดเซาะชายฝั่ง จัดได้ว่าเป็นอีกหนึ่งประเด็นหลักที่ประชากรของจังหวัด ในกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้รับผลกระทบมาเป็นระยะเวลานานพอสมควร และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สาเหตุสำคัญเนื่องมาจากบางพื้นที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ และภัยธรรมชาติต่าง ๆ

๙. ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับต่าง ๆ และส่วนราชการที่ เกี่ยวข้อง ที่ยังมีความเข้าใจในแนวความคิดเรื่องการทำงานแบบบูรณาการอยู่ในระดับที่ แตกต่างกัน ส่งผลให้ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ไม่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการให้เกิดการขับเคลื่อนในลักษณะที่ประสานและ เกื้อกูลกันได้อย่างแท้จริง

๑๐. ปัญหาด้านสาธารณสุขที่ยังคงมีปัญหกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ ซึ่งโรคที่พบมาก ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ และโรคเบาหวาน ซึ่งเกิดจากปัญหาพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันที่ประชาชน ส่วนใหญ่นิยมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบุหรี่ยิ่งมีทิศทางที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างภาระด้านการ สาธารณสุขในระยะยาว อีกทั้งภาครัฐยังต้องแบกรับปัญหาสาธารณสุขของกลุ่มนักท่องเที่ยวและแรงงานต่าง ด้าวที่มีปัญหาสุขภาพที่สูงเช่นกัน

ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่าเป็นปัญหาที่สั่งสมมา เป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร จึงไม่สามารถจัดการได้ด้วยภาครัฐเพียงลำพัง จะต้องมีการประสานบูรณา การกับทุกภาคส่วนเป็นกำลังประชารัฐในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และร่วมจัดการแก้ไขปัญหา จึงจะ สามารถดำเนินการได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งนี้ หากสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ตามความต้องการ ก็จะสามารถต่อยอดการพัฒนาไปสู่ความเป็นเมืองและสังคมที่น่าอยู่

วิเคราะห์สถานการณ์กลุ่มจังหวัด

การวิเคราะห์ศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๕) และจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ระหว่างวันที่ ๒๗-๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ โรงแรมกระบี่รีสอร์ท ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ โดยกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยผู้แทนจากส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และ ประชาชนทั่วไป รวมทั้งสิ้น ๒๐๐ คน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความ สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) นโยบายของรัฐบาลและทิศทางการ พัฒนาภาคใต้ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ผ่านกระบวนการ การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อันดามัน ภายใต้ฐานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่าง แท้จริง และมุ่งสู่เป้าหมายเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของสังคม ควบคู่ไปกับการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งในการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันดังกล่าว ได้นำเสนอข้อมูลสภาพทั่วไปของพื้นที่ ข้อมูลเชิงสถิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการพิจารณาและวิเคราะห์สถานะแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ทุกระดับ โดยมีการแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามภารกิจและสถานการณ์ที่เป็นอยู่อย่างแท้จริงในปัจจุบัน ออกเป็น ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย

๑. **ด้านการท่องเที่ยว** ซึ่งจะครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านการรักษาความปลอดภัย ด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีสู่ความเป็นอันดามัน เมืองอัจฉริยะและน่าอยู่(Andaman Smart and Livable City)

๒. **ด้านการเกษตร** ซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจและอาชีพหลักของประชาชนส่วนใหญ่ของภาคใต้ฝั่งอันดามัน ครอบคลุมทั้งด้านการพัฒนา การส่งเสริมปัจจัยพื้นฐาน การพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ภายใต้แนวคิดความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** เป็นปัจจัยหลักที่จะสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและด้านการเกษตรให้สามารถรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่อย่างสมดุล โดยเน้นการวิเคราะห์ด้านมลพิษที่เกิดจากการเติบโตของการท่องเที่ยวเป็นหลัก เช่น ปัญหาขยะ น้ำเสีย ทรัพยากรทางทะเล เป็นต้น

๔. **ด้านอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่(Andaman Smart and Livable City)** เป็นการตอบสนองนโยบายการพัฒนาประเทศไทยไปสู่ยุค ๔.๐ ของรัฐบาล มุ่งเน้นการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาโดยนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิต ตลอดจนการควบคุมไม่ให้เกิดปัญหาจากการพัฒนา ครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยว ด้านการเกษตร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้วิเคราะห์สถานะแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis โดยจากผลการวิเคราะห์และทบทวนศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โอกาสในการพัฒนา ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการรองรับภัยคุกคาม สามารถสรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. สภาพทางภูมิศาสตร์ที่เป็นป่าเขา เกาะ ทะเล เวียงอ่าว หาดทราย ป่าชายเลนที่ทอดตัวยาวตลอดแนวฝั่งอันดามัน ทำให้มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ตลอดจนความเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานก่อให้เกิดโบราณสถาน โบราณวัตถุที่เก่าแก่มากมาย มีความหลากหลายของ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความโอบอ้อมอารีที่เป็นเอกลักษณ์ และความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวของ พื้นที่ สร้างความโดดเด่นเป็นที่รู้จัก และเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก

๒. ท่าเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Location) มีความเหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพของโครงสร้าง พื้นฐาน ทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางในประเทศ และนอกประเทศทุกภูมิภาคทั่วโลก

๓. สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพ มีความเหมาะสมต่อการทำเกษตรได้ทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพารา ปาล์มน้ำมัน พืชผักและผลไม้เมืองร้อน ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางทะเล มีความเหมาะสมในการทำประมง

๔. การนำศาสตร์พระราชาลดจนหลักทฤษฎีใหม่ และแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง มาปรับใช้ในวิถีเกษตรและการดำเนินชีวิต ทำให้เศรษฐกิจภาคเกษตร และชุมชนฐานรากมีความเข้มแข็งสามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตัวเอง และสามารถนำการเกษตรมาพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม

๕. มีความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศเหมาะสำหรับการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภูมิภาค

๖. ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่หลากหลาย กระจายตัวอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทุกจังหวัด เอื้อต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบธรรมชาติ ให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกแหล่งท่องเที่ยว

๗. จังหวัดในกลุ่มอันดามัน มีความโดดเด่นของแต่ละจังหวัดที่หลากหลายจึงมีความเหมาะสมที่จะพัฒนาและ นำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อให้บริการสู่ความเป็นเลิศ และก้าวไปสู่อันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

๘. บุคลากรและสถาบันการศึกษาในพื้นที่ มีความพร้อมในการสนับสนุนเพื่อการพัฒนาเมืองสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการคมนาคมทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ รวมทั้งการบริการที่จำเป็นยังไม่สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว และการเพิ่มขึ้นของกิจกรรม ด้านการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วได้

๒. กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวขาดการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบไม่มีการประชาสัมพันธ์ทำให้นักท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่ในเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไม่มีการกระจายนักท่องเที่ยว สู่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว

๓. ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญจะมีค่าครองชีพสูง ขณะที่การกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวยังคงกระจุกตัว อยู่เฉพาะผู้ประกอบการเพียงบางส่วน ทำให้ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว ในพื้นที่จนเกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรทุกประเภทตกต่ำ ในขณะที่ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ ยังไม่มีการพัฒนาหรือนำองค์ความรู้เข้ามาเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรอย่างแท้จริง

๕. บุคลากรในพื้นที่ทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านการเกษตร ยังขาดองค์ความรู้หรือทักษะที่จำเป็นในการ ประกอบอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและความสามารถในการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ ในขณะที่บุคลากรด้านการเกษตร ยังขาดองค์ความรู้ที่จะพัฒนาอาชีพไปสู่ความเป็นเลิศ หรือความสามารถในการพัฒนาอาชีพได้ ทำให้ต้องพึ่งพาอาศัยแรงงานต่างด้าว และบุคลากรจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

๖. การขาดองค์ความรู้ ขาดจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวตลอดจนผู้ประกอบการส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลายเร็วขึ้น ในขณะที่มีการเพิ่มมลพิษในแหล่งท่องเที่ยว โดยขาดการบริหารจัดการที่ดีพอ เช่น น้ำเน่าเสีย และปัญหาขยะล้นเมือง เป็นต้น

๗. ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เข้ามาแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริงและยังขาดงบประมาณสนับสนุน ในการพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อก้าวเข้าสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่(Andaman Smart and Livable City)

๘. ยังขาดการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเป็นผู้นำในการสร้างเมืองอัจฉริยะหรือนวัตกรรม นอกจากนี้บุคคลทั่วไปยังขาดการรับรู้ เรียนรู้การพัฒนาและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการกิจการและเมือง

โอกาส(Opportunities)

๑. รัฐบาลออกนโยบายสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและให้ความสำคัญกับการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ และมีการออกมาตรการส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งจากภายในและภายนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง

๒. ความร่วมมือจากองค์กรภาคีต่าง ๆ จากทั่วโลกมีมากขึ้น ทั้งตลาดท่องเที่ยว MICE ที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AC) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แผนความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ ระหว่างอินโดนีเซีย มาเลเซียและไทย (IMT-GT) ล้วนช่วยสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การเกษตร การประมง การค้าการลงทุนในพื้นที่ ตลอดจนข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ จะช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาธุรกิจทุกประเภทและการเกษตร ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

๓. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงสุขภาพ เชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวชุมชน จะช่วยเพิ่มโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการของชุมชนบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น และเผยแพร่สู่สากล และนโยบายการท่องเที่ยวเมืองรองของรัฐบาลจะช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวสู่ชุมชนมากขึ้น

๔. ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ เน้นการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตสินค้าเกษตรหลัก ซึ่งจะนำไปสู่ การพัฒนาองค์ความรู้ให้เกษตรกร และการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร และพืชเกษตรมูลค่าสูงให้ก้าว ไปสู่การเกษตรเชิงอุตสาหกรรมมากขึ้น

๕. กระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการท่องเที่ยวสีเขียว หรือการประกอบ กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยสนับสนุนให้การป้องกันและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๖. นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุน ให้การบริหารจัดการปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย ขยะ ทำได้ง่ายขึ้น

๗. กระแสการก้าวเข้าสู่ยุค ๔.๐ และการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจะช่วยให้การพัฒนาบุคลากรอัจฉริยะหรือนวัตกรรม ทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การคิดค้นหรือพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการแก้ไข ปัญหา และอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตประจำวันได้มากขึ้น ตลอดจนสามารถเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการเมืองสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) ตามนโยบายของรัฐบาล

๘. เทคโนโลยีในปัจจุบันมีราคาถูกลง ในขณะที่ประสิทธิภาพและความสามารถในการใช้งานมีมากขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างหลากหลายมากขึ้น และคนรุ่นใหม่ก็สามารถที่จะเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว

ภัยคุกคาม (Threats)

๑. กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนถึงผังเมืองมีข้อจำกัด และไม่สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว และการบริการที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนมากมาย เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการพัฒนาให้ก้าวทันต่อนโยบายของรัฐบาล ทำให้ขาดโอกาสในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ

๒. การหลั่งไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยว การดำเนินกิจการของผู้ประกอบการ แรงงานทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ทำให้ชุมชนเมืองขยายตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ตลอดจนกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

๓. การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ (Climate Change) กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวปะการัง สัตว์ทะเล การกัดเซาะชายฝั่ง การพังทลายของดิน การเพิ่มความรุนแรงของพายุ เกิดฝนฟ้าคะนอง ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

๔. การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ (Climate Change) ก่อให้เกิดโรคอุบัติใหม่ และเพิ่มความแข็งแรงของเชื้อโรคประจำถิ่นที่ไม่เคยเกิดมาก่อน เช่น โรคในพืชหรือความรุนแรงของเชื้อไข้เลือดออก เป็นต้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และสร้างความเสียหายโดยตรงต่อประชาชนในพื้นที่ และจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร และประมงในวงกว้างได้

๕. การเป็นเมืองท่องเที่ยวซึ่งมีนักท่องเที่ยวจากทุกประเทศอยู่ในพื้นที่อาจทำให้กลุ่มมิจฉาชีพ หรือกลุ่มผู้ก่อการร้ายจากต่างประเทศเข้ามาหลอกลวงต้มตุ๋น วางแผนในการก่ออาชญากรรม หลบซ่อนตัว หรือกระทำการอันกระทบต่อความมั่นคงต่างประเทศและระหว่างประเทศได้ ซึ่งอาจเกิดผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวได้

๖. การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ และอุบัติเหตุทางทะเล หรือในแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่มีระบบการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว และภาพลักษณ์ของประเทศ

๗. กระแสโลกาภิวัตน์อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของคนพื้นที่ได้

๘. ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงเทคโนโลยีน้อย ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจและใช้เทคโนโลยีอย่างไม่คุ้มค่าและตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้กลุ่มมิจฉาชีพอาจใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการหลอกลวง ต้มตุ๋น กระทำการที่เป็นภัยต่อสังคม สร้างความเดือดร้อนต่อสังคม และกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ๖ จังหวัด ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ด้านมหาสมุทรอินเดีย คือ กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล มีศักยภาพโดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ มีจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ คือ หาดทราย ชายทะเล หมู่เกาะ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น ดำน้ำ ปีนผา อีกทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีมนต์เสน่ห์ของความเป็น “Andaman Cluster” โดยจังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางที่เปรียบเสมือน “ไข่มุกอันดามัน” และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เช่น เกาะพีพี หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะตะรุเตา เป็นต้น อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งนิเวศ ป่าชายเลน และนิเวศน์ธรรมชาติป่าเขาในจังหวัดพังงา-กระบี่-ตรัง-สตูล และแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติ ในจังหวัดระนองที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา มีบริการพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลชั้นนำของโลก (World Class) ที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติ ๒ แห่ง ที่จังหวัดภูเก็ต และกระบี่ และท่าอากาศยาน ในประเทศอีก ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานระนอง ท่าอากาศยานตรัง มีท่าเทียบเรือระหว่างประเทศ และท่าจอดเรือยอร์ชที่มีความสะดวกและทันสมัยที่จังหวัดภูเก็ตและสตูล และมีสถาบัน การศึกษาที่มีหลักสูตรการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ

การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๕) มีเป้าหมายสำคัญที่จะนำทิศทางการพัฒนาไปสู่ **ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน** ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา ทั้งในด้านการยกระดับขีดความสามารถและการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงรุก การกระจายรายได้และสร้างความสมดุลของการพัฒนาให้กับทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรและชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ศักยภาพ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน นอกจากจะมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล หมู่เกาะ ประวัติศาสตร์ ประเพณีท้องถิ่น มีชุมชนที่มีวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ซึ่งมีความเหมาะสมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการทำการเกษตร และเป็นแหล่งผลิตอาหารรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งยางพาราและปาล์มน้ำมันที่เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ การพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูป การส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านเกษตร และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างจริงจังจะสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร และเป็นกลไกที่สามารถรองรับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ที่อิงอยู่กับทิศทางที่ผันผวน ของเศรษฐกิจโลกอย่างสูงได้ในเวลาเดียวกัน

การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจึงต้องบูรณาการทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชน และความต้องการของประชาสังคม ท้องถิ่น และชุมชนเข้าอย่างเป็นเอกภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดในพื้นที่ โดยมุ่งเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลบนฐานการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน ควบคู่กับสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็ง

กรอบแนวคิด

การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๒ -๒๕๖๕ นั้นได้ยึดแนวความคิดการพัฒนายั่งยืน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล มีการสร้างรายได้และการกระจายรายได้ที่ทั่วถึงและเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวความคิดการพัฒนาแบบองค์รวม ที่ยึดคนและผลประโยชน์ของประชาชนเป็นตัวตั้ง เป็นการพัฒนามิติเศรษฐกิจ และสังคมที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนา ให้เข้ากับมิติทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่อย่างบูรณาการ ภายใต้กระบวนการพัฒนาของทุกฝ่ายที่เชื่อมโยงสนับสนุนกัน

ในการทำแผนพัฒนาฯ ยังให้ความสำคัญกับแนวยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาให้สอดคล้องตามหลักภูมิสังคมที่มีวิถีชีวิตอัตลักษณ์ และคุณค่าที่หลากหลายทางวัฒนธรรมและความหลากหลายทางชาติแวดล้อมของแต่ละจังหวัดและท้องถิ่น รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงคำนึงถึงหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนา”ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและชุมชน ในการร่วมคิดร่วมทำ และร่วมติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการพัฒนา และยึดหลักธรรมาภิบาล ความยุติธรรม โปร่งใส มีการกระจายอำนาจให้เกิดความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร เพื่อให้สังคมมีความสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันตามหลักการประชารัฐ

หลักการ

๑. กำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (๒๕๖๐-๒๕๗๙) ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนารายสาขาการผลิตภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกและของประเทศ รวมตลอดทั้งศักยภาพและภูมิสังคมของพื้นที่ เชื่อมโยงตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง

๒. กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้เหมาะสมกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เกิดการลงทุนเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ และความมั่นคงให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพคนให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และเป็นผู้นำด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาทุกมิติ และการยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของชุมชน การบริหารจัดการทรัพยากรและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมตลอดทั้งการรักษาความมั่นคงของประเทศ การพลังงานและการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่และการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน จากกรอบแนวคิดและหลักการดังกล่าวข้างต้น กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจึงกำหนดแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดร่วมกัน คือ ร่วมกัน เกื้อหนุน และเชื่อมโยงเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย **“การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”**

๑. การท่องเที่ยวทางบกและทางทะเลที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

๒. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

๓. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในทุกมิติ เพื่อก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการบริการด้านการท่องเที่ยว และภาคการเกษตร

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพสูงโดยเฉพาะทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและทางบกที่มีความโดดเด่น และชื่อเสียงระดับโลก จึงได้กำหนดทิศทางการพัฒนาศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลและทางบกที่มีคุณภาพระดับโลกเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวทั้งในระดับสากล และระดับชุมชนให้มีมาตรฐานเพียงพอ และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวตาม

หลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่และกลยุทธ์บริหารจัดการด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อรักษามาตรฐานและคุณภาพของนักท่องเที่ยวและพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า ภาคการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ โดยนํานงานวิจัยและนวัตกรรม มาต่อยอดสู่การพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า พร้อมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาและเพิ่มคุณภาพบริการพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก

บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโดยยึดหลัก “สะอาด สะอาด ปลอดภัย” มุ่งสู่อันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่(Andaman Smart and Livable City) และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร ให้ก้าวทันเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้สูงขึ้นนำไปสู่การขับเคลื่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความเป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๒. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

๔. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

๕. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน

๖. มุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑) เป็นฐานการท่องเที่ยวทั้งทางบกและทางทะเลชั้นนำระดับโลก

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีสถานที่ท่องเที่ยว และมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ของอันดามัน โดยเฉพาะทรัพยากรทางทะเล ชายหาด หมู่เกาะ เช่น เกาะภูเก็ต เกาะลันตา เกาะพีพี เกาะลันตา และเกาะหลีเป๊ะ จึงต้องรักษาความมีชื่อเสียง และเพิ่มมนต์เสน่ห์ด้วยการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ เช่น MICE และ Marina ที่ภูเก็ต โดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์อันดามันและรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมบทบาทสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก ประกอบกับให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวมีแนวโน้ม

สนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ต้องการสัมผัสธรรมชาติ ที่บริสุทธิ์ กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เลือกพักแรมในโรงแรมที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมของทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

๒) เป็นฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันครบวงจร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีผลผลิตยางพาราและผลผลิตปาล์มน้ำมันในสัดส่วนที่สูง จึงควรพัฒนาแบบครบวงจรเพื่อเป็นศูนย์กลางการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพพื้นที่ให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคม รวมทั้งโครงข่ายด้านการสื่อสาร ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- ๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับภูมิสังคม อัตลักษณ์ อันดามัน ให้คงความสวยงาม สะอาด และความต้องการของท้องถิ่น
- ๓) พัฒนาและส่งเสริมการประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาล (อาหารมุสลิมเฟรนด์ลี่) เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ๔) ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามัน เพื่อสร้างจุดขายทางการตลาดสู่การท่องเที่ยวนานาชาติ
- ๕) พัฒนาระบบสาธารณสุขโรค ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว
- ๖) เชื่อมโยงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก
- ๗) พัฒนาศักยภาพพื้นที่เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของพื้นที่ การค้าการลงทุน และส่งเสริมการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ ๑.๒ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

- ๑) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- ๒) สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- ๓) พัฒนาระบบเฝ้าระวังสุขอนามัย การบริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ และเพียงพอรองรับต่อการขยายเมืองและทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาลให้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยและโภชนาการเพื่อรองรับการเป็นครัวของโลก

๕) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ในรูปแบบ ประชารัฐ และส่งเสริมการยกระดับพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อรองรับภัยพิบัติและภัยต่อความมั่นคง ในทุกรูปแบบ

๖) สร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถ ในการรองรับ (Carrying Capacity)

กลยุทธ์ ๑.๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่

๑) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อสร้างความสมดุล ของระบบนิเวศ โดยเฉพาะพื้นที่เพาะพันธุ์ อนุบาล และขยายพันธุ์สัตว์ทะเล

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ(น้ำสำหรับอุปโภคบริโภค น้ำทิ้ง น้ำเสีย และ ภัยธรรมชาติ)

๔) บริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ

๕) พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่น และการพัฒนาที่สมดุลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

กลยุทธ์ ๑.๔ บริหารจัดการข้อมูล การตลาดและประชาสัมพันธ์

๑) เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๒. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้าน วัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาและยกระดับตลาดการท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในระดับ สากล

๔. ส่งเสริม พัฒนา ระบบประชาสัมพันธ์ภาครัฐและสร้างภาคีเครือข่ายเอกชน เพื่อสร้างกลไก การตลาด และเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว

๕. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยุคดิจิทัลสนับสนุนการท่องเที่ยว

๖. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลระดับกลุ่มจังหวัดเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของนักท่องเที่ยวและ ประชาชน

กลยุทธ์ ๑.๕ พัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (การท่องเที่ยวสีเขียว)

๑. ส่งเสริมการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยว และการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

๒. สร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาประสิทธิภาพทางการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต และสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

๑) พัฒนาและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ และลดต้นทุนจากปัจจัยการ ผลิตต่าง ๆ ด้วย Smart Farming

๒) ส่งเสริมการนำผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๓) น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในภาคการเกษตร เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์ ๒.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมกับผลิตผลในพื้นที่ โดยการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือนำวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต/แปรรูป มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๒) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

๓) พัฒนาลิขสิทธิ์และนวัตกรรมมูลค่าสูงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กลยุทธ์ ๒.๓ ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด

๑) พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร

๒) พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจและช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

๔) ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลางหรือ Digital Platform เพื่อการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ ๒.๔ ส่งเสริมศักยภาพ การรวมกลุ่มและเครือข่ายสนับสนุนเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัยของเกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

๑) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนหรือรูปแบบบริษัท ประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มทุน

๒) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ ๓.๑ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

๑) พัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนในระดับชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อร่วมกันสนับสนุน อนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม

๒) พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศ พิทักษ์รักษาเกียรติภูมิผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และให้ความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนและประชาชนได้ร่วมกันในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๓.๒ พัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๑) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาทักษะ วิชาชีพให้กับบุคลากรภายนอกสถานศึกษาและผู้ที่มีขาดโอกาส ให้มีศักยภาพในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว

๒) พัฒนาบุคลากรของชุมชนให้สามารถรองรับการขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น

๓) พัฒนาคุณภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษา สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี การบริหารจัดการ และนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสู่ระดับสากล

๔) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวขนาดเล็กและวิสาหกิจชุมชน ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานชุมชน

๑) พัฒนาและยกระดับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) สร้างเสริมจิตสำนึกประชาชนและพลเมืองในพื้นที่ในการเป็นเจ้าบ้าน เจ้าเมืองที่ดี

๓) พัฒนาและยกระดับชุมชนในการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๓.๔ พัฒนาระบบสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑) ส่งเสริมการสร้างสื่อ และการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบดิจิทัล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) ส่งเสริมให้เกิดการใช้ข้อมูล และสารสนเทศ ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม

๔) สร้างต้นแบบ (Best Practice) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ๓.๕ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านดิจิทัลเทคโนโลยี

๑) วางรากฐานด้าน Digital Literacy ให้แก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปเพื่อให้เกิดทักษะความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม

๒) พัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลเทคโนโลยีให้เพียงพอกับความต้องการ

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสตูล

๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสตูล

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน ประตูลู่อาเซียน”

นิยามของเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อในแหล่งธรรมชาติ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการสร้างพฤติกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล
- การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา
- การท่องเที่ยวเชิงธรณี
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

๒. อุทยานธรณีโลก (UNESCO Global Geopark) หมายถึง สดุดีประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่ยูเนสโกหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรมวิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยเฉพาะการสร้างคุณค่าและมูลค่าแก่จังหวัดและชุมชน จากการได้รับการรับรองเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (UNESCO Global Geopark) พัฒนารูปร่างด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมสร้างสรรค์มูลค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยว ทั้งเชิงนิเวศป่าเขา ทางทะเล อุทยานธรณีโลก และการท่องเที่ยวชายแดน

๓. เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชน ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าขายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการบริการเพื่อรองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะและมีความสามารถในการแข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน มีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ สินค้าและบริการ และกระบวนการผลิตและบริการในสินค้า Geopark สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง การที่จังหวัดสดุดีเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็งความเหลื่อมล้ำลดลง ประชาชนมีความมั่นคงในทุกมิติเพิ่มขึ้น ชุมชน และท้องถิ่นสามารถพัฒนาสู่การพึ่งตนเองสามารถจัดการตนเองได้มากขึ้น ระบบประชาธิปไตยระดับชุมชนมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี ภาครัฐ มีระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล ทันสมัย บุคลากรภาครัฐมีคุณภาพ และคุณธรรมยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใสหน่วยงานภาครัฐของจังหวัด มีการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของรัฐด้านสุขภาพ และการศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ประชาชนกลุ่มเปราะบางทั้งคนจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงสวัสดิการรัฐ ได้รับการเสริมสร้างโอกาส มีงาน อาชีพและรายได้ที่มั่นคง สังคมสันติสุข คนสดุดีมีสุขภาพที่ดีเรียนรู้ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ชุมชนมีความสงบเรียบร้อยภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดมีการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสันติสุขบนฐานของความหลากหลาย

๕) ประตูสู่อาเซียน หมายถึง การสร้างโอกาสของจังหวัดในเวทีอาเซียนและการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ผ่านการท่องเที่ยว การค้า และสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นการเปิดเส้นทางเชื่อมโยงสดุดีกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ของประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ของประเทศมาเลเซีย เชื่อมต่อไปยังประเทศสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมสดุดีเป็นช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT- GT) สามารถรองรับการขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ การสร้างโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ กับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสดุดีและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ โดยเชื่อมโยงการพัฒนาดังกล่าวเข้ากับสังคมมุสลิม ในการเป็นเมืองทางเลือกที่สะอาด สงบ และบริสุทธิ์

๒) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเศรษฐกิจภาพรวมของประชาชนในจังหวัด โดยการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการเกษตร และส่งเสริมการสร้างรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก และทางทะเล

๒. ยกระดับมาตรฐานด้านการจัดการของอุทยานธรณีโลกสตูล และสามารถบริหารจัดการด้านธรณีวิทยา นิเวศวิทยา และสังคมวิทยา ให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดีระดับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมกับการท่องเที่ยว เชิงนิเวศในพื้นที่ได้อย่างสมดุล และยั่งยืน

๓. สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตชุมชนสังคมพหุวัฒนธรรมที่รักสงบ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เศรษฐกิจชุมชนเติบโต สตูลเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุข และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
เศรษฐกิจจังหวัดมีการขยายตัว เศรษฐกิจชุมชนเติบโต สตูลเป็นเมืองอุทยานธรณีโลกและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำที่ได้มาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีสันติสุขและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นต่อปีของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP)	ปี ๕๘ = ๒๒,๔๘๔ ลบ. ปี ๕๙ = ๒๓,๐๗๗ ลบ. ปี ๖๐ = ๒๓,๘๓๓ ลบ. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๓ ปี ณ ราคาคงที่ = ร้อยละ ๒.๑	๒ (๒๔,๓๑๐ ลบ.)	๒.๕ (๒๔,๙๑๗ ลบ.)	๓.๐ (๒๕,๖๖๔ ลบ.)	๓.๕ (๒๖,๕๖๓ ลบ.)	๔.๐ (๒๗,๖๒๖ ลบ.)	๓.๐ (๒๕,๘๑๖ ลบ.)
	๒. ระดับคะแนนความสุขเฉลี่ยของ คนในครัวเรือน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (คะแนนเต็ม ๑๐)	ปี ๕๘ = ๘.๓๓ คะแนน ปี ๕๙ = ๘.๒๓ คะแนน ปี ๖๐ = ๘.๑๖ คะแนน ปี ๖๑ = ๘.๒๑ คะแนน ปี ๖๒ = ๘.๑๓ คะแนน เฉลี่ย ๕ ปี = ๘.๒๑ คะแนน	๐.๐๕ (๘.๒๐)	๐.๐๕ (๘.๒๕)	๐.๐๕ (๘.๓๐)	๐.๐๕ (๘.๓๕)	๐.๐๕ (๘.๔๐)	๐.๐๕ (๘.๓๐)
	๓. ปริมาณขยะตกค้างสะสมลดลง (ในสถานที่กำจัดขยะที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ)	ปี ๕๘ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๕๙ = ๑๘,๔๔๙ ตัน ปี ๖๐ = ๑๙,๑๕๖ ตัน ปี ๖๑ = ๒๒,๒๕๕ ตัน เฉลี่ย ๓ ปี = ๑๙,๙๕๓ ตัน	๑๙,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๖,๐๐๐	๒,๐๐๐	๐	๗,๔๐๐

๔) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๔.๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างสมดุล และยั่งยืน

๔.๓ การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕) ประเด็นการพัฒนา เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา ค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนาแต่ละประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑. สร้างมูลค่าจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชนและจังหวัด	๑.จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา และสถานประกอบการได้รับพัฒนาสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐ ๒ แหล่ง ปี ๖๑ ๓ แหล่ง ปี ๖๒ ๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง	๓ แหล่ง
	๒. ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่ม ขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ปี ๕๙ มีรายได้ = ๗,๕๖๐ ลบ. ปี ๖๐ มีรายได้ = ๘,๐๓๐ ลบ. ปี ๖๑ มีรายได้ = ๙,๑๐๑ ลบ. ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๙.๐๓	๗ (๘,๕๙๒ ลบ.)	๗.๕ (๙,๒๓๖ ลบ.)	๘ (๙,๙๗๔ ลบ.)	๘.๕ (๑๐,๘๒๑ ลบ.)	๙ (๑๑,๗๙๔ ลบ.)	๘ (๑๐,๐๘๓ ลบ.)

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่านมา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย (Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕
๒. สินค้าที่สำคัญ ของจังหวัดได้รับการ พัฒนา การผลิตที่มี คุณค่าและมูลค่าเพิ่ม	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าผลผลิตทาง การเกษตรที่สำคัญ (หมายเหตุ: สินค้าสำคัญ ปาล์ม, ยาง, ผลผลิตด้าน การประมงพาณิชย์)	ปี ๕๘ = ๗,๐๘๒ ลบ. ปี ๕๙ = ๘,๔๘๐ ลบ. ปี ๖๐ = ๖,๓๓๒ ลบ. เฉลี่ย ๓ ปี = -๐.๐๖ (หมายเหตุ: ปริมาณ สินค้าสัตว์น้ำลดลง เนื่องจากผลกระทบ จากการบังคับใช้ กฎหมาย IUU)	๐.๕ (๖,๓๖๓ ลบ.)	๑.๐ (๖,๔๒๘ ลบ.)	๑.๕ (๖,๕๑๕ ลบ.)	๒.๐ (๖,๖๕๙ ลบ.)	๒.๕ (๖,๘๒๙ ลบ.)	๑.๕ (๖,๕๖๐ ลบ.)
	๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ มูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP	ปี ๕๘ = ๖๖๐ ลบ. ปี ๕๙ = ๗๔๒ ลบ. ปี ๖๐ = ๘๗๔ ลบ. ปี ๖๑ = ๑,๐๖๒ ลบ. ปี ๖๒ = ๑,๒๑๙ ลบ. ร้อยละการขยายตัว เฉลี่ย ๔ ปี = ๑๖.๕	๑๐ (๙๖๑ ลบ.)	๑๐ (๑,๐๕๗ ลบ.)	๑๐ (๑,๑๖๓ ลบ.)	๑๐ (๑,๒๗๙ ลบ.)	๑๐ (๑,๔๐๖ ลบ.)	๑๐ (๑,๑๗๓ ลบ.)
	๕. ร้อยละของผลผลิต (แปลงใหญ่ปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๕๙) ที่เพิ่มขึ้น (ผล การดำเนินการตามแนว ทางการส่งเสริม การเกษตรแบบแปลง ใหญ่)๒๕๕๘ = ปีฐาน ๒,๔๒๐ ก.ก./ไร่	ปี ๕๘ = ๒,๔๒๐ กก./ไร่ ปี ๕๙ = ๒,๔๙๓ กก./ไร่ ปี ๖๐ = ๒,๕๘๙ กก./ไร่ ปี ๖๑ = ๒,๙๖๑ กก./ไร่ ร้อยละเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น ๓ ปี = ๗.๐๗	๑๓ (๒,๗๓๕ กก./ไร่)	๑๕ (๒,๗๘๓ กก./ไร่)	๑๗ (๒,๘๓๑ กก./ไร่)	๑๙ (๒,๘๗๙ กก./ไร่)	๒๑ (๒,๙๒๘ กก./ไร่)	๑๗ (๒,๘๓๑ กก./ไร่)
๓. ปริมาณการ เพิ่มขึ้นของการค้า ชายแดน	๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากปี ที่ผ่านมาของมูลค่าการค้า ชายแดน	ปี ๕๙ = ๕๐๐.๑๗ ลบ. ปี ๖๐ = ๖๑๘.๐๕ ลบ. ปี ๖๑ = ๙๘๕.๔๓ ลบ. ร้อยละเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น ๓ ปี = ร้อยละ ๔๘.๓๒	๒๐.๐ (๓๙๒ ลบ.)	๒๑.๕ (๔๗๖ ลบ.)	๒๓.๐ (๕๘๕ ลบ.)	๒๔.๕ (๗๒๘ ลบ.)	๒๖.๐ (๙๑๗ ลบ.)	๒๓ (๖๑๙ ลบ.)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๒ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน
๒. พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว ตามอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้ประกอบการรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และต่อเนื่อง โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รองรับเส้นทางท่องเที่ยว ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานเชื่อมโยงในภูมิภาคและต่างประเทศ
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีในการแปรรูป และสร้างคุณค่าเพื่อการแข่งขัน
๗. สร้างความมั่นคงทางอาหาร ด้วยกลไกการสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนฐานการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. สนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล และบริการฮาลาล เชื่อมโยงชายแดนใต้ และสังคมมุสลิมนานาชาติ
๙. สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดให้เป็นแบรนด์ที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง
๑๐. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้ และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้
๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า(Branding) ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๑๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้า การท่องเที่ยว ให้มีความทันสมัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม อย่างสมดุล และยั่งยืน

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา(Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
๑. สดุดเมืองธรรมชาติ บริสุทธิ์ การบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อุทยาน ธรณีสถาน ให้มี ประสิทธิภาพอย่าง สมดุลและยั่งยืน สนับสนุน การสร้าง เสริมเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	๑. จำนวนพื้นที่ป่าที่ ได้รับการปลูกเพิ่มต่อ ปี (ไร่)	ปี ๕๘ = ๑๕๑ ไร่ ปี ๕๙ = ๑๐๖ ไร่ ปี ๖๐ = ๑๙๐ ไร่ ปี ๖๑ = ๙๒ ไร่ เฉลี่ย ๔ ปี = ๑๓๔.๗๕ ไร่	๑๒๐	๑๒๕	๑๓๐	๑๓๕	๑๔๐	๑๒๙
	๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้น ของแหล่งน้ำขนาด เล็กเพื่อการอุปโภค , บริโภคและพื้นที่ เกษตรกรรม	ปี ๖๐ = ๑๒๐ แหล่ง ร้อยละการขยาย ตัวเฉลี่ย ๒ ปี = ร้อยละ ๕.๐	๕ (๑๕๗ แหล่ง)	๖ (๑๖๓ แหล่ง)	๗ (๑๗๑ แหล่ง)	๘ (๑๗๙ แหล่ง)	๙ (๑๘๗ แหล่ง)	๗ (๑๗๑ แหล่ง)
	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนชุมชนที่มี ส่วนร่วมต่อ การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ อุทยานธรณี โลกสตูล และพื้นที่ ต่อเนื่อง	ปี ๕๙ = ๑๒ ชุมชน ปี ๖๐ = ๒๐ ชุมชน ปี ๖๑ = ๒๔ ชุมชน ปี ๖๒ = ๒๙ ชุมชน เฉลี่ย ๔ ปี = ๒๑.๒๕	(๒๔ แหล่ง)	(๒๖ แหล่ง)	(๒๘ แหล่ง)	(๓๐ แหล่ง)	(๓๒ แหล่ง)	(๒๘ แหล่ง)
๒. ชุมชนมีส่วนร่วมใน การจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ด้วยตนเอง	๔. จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่มีส่วนร่วมใน การดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ปี ๕๘= ๓๘ แห่ง ปี ๕๙= ๔๐ แห่ง ปี ๖๐= ๔๒ แห่ง เฉลี่ย ๓ ปี = ๔๐ แห่ง	๖๑	๖๘	๗๕	๘๒	๘๙	๗๕

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการ พัฒนา/ตัวชี้วัดของ แผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา(Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
๓. สตุลเมืองสะอาด มีระบบการจัดการ ขยะ ที่ได้มาตรฐาน ทุกภาคส่วนมีส่วน ร่วมในการจัดการ อย่างเป็นระบบ ประชาชนตระหนัก และมีระเบียบวินัยใน การจัดการขยะทุก กระบวนการ	๕. ร้อยละปริมาณ ขยะมูลฝอยชุมชน ได้รับการกำจัดอย่าง ถูกต้องตามหลัก วิชาการ จากทั้งหมด (๑๘๐,๐๐๐ ตัน)	ปี ๖๐ = ร้อยละ ๕๕ (๓๑,๑๕๕ ตัน) ปี ๖๑ = ร้อยละ ๖๓.๐๒ (๓๒,๒๓๘.๘๓ ตัน)	๖๐ (๓๒,๗๐๕ ตัน)	๖๕ (๓๔,๒๕ ๕ ตัน)	๗๐ (๓๕,๘๐ ๕ ตัน)	๗๕ (๓๗,๓๕ ๕ ตัน)	๘๐ (๓๘,๙๐ ๕ ตัน)	๗๐ (๓๕,๘๐๕ ตัน)
๔. มีระบบการบริหาร จัดการความเสี่ยงของ ปัญหาภัยพิบัติระดับ จังหวัดที่มี ประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาการ เกิดภัยได้อย่าง ต่อเนื่อง	๖. ร้อยละการลดลง ของการชดเชยค่า ความเสียหายจากภัย พิบัติ โดยคิดจากปีที่ ผ่านมา	ปี ๕๘ = ๖.๓๓ ลบ. ปี ๕๙ = ๗.๕๕ ลบ. ปี ๖๐ = ๖.๑๑ ลบ. ร้อยละการลดลง เฉลี่ย ๓ ปี = ๒.๑๒๕	๒.๕๐ (๕.๙๕ ลบ.)	๓.๐๐ (๕.๗๗ ลบ.)	๓.๕๐ (๕.๕๗ ลบ.)	๔.๐๐ (๕.๓๕ ลบ.)	๔.๕ (๕.๑๐ ลบ.)	๓.๕ (๕.๕๕ ลบ.)
	๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของเครือข่ายด้าน สาธารณสุข จากทั้งหมด ๒๗๙ หมู่บ้าน	ปี ๕๘ = ๑๘ หมู่บ้าน ปี ๕๙ = ๑๗ หมู่บ้าน ปี ๖๐ = ๑๘ หมู่บ้าน ร้อยละการเฉลี่ย ๓ ปี = ๖.๓๓	๗ (๑๙ หมู่บ้าน)	๗.๕ (๒๐ หมู่บ้าน)	๘ (๒๒ หมู่บ้าน)	๘.๕ (๒๓ หมู่บ้าน)	๙ (๒๕ หมู่บ้าน)	๘.๐ (๒๒ หมู่บ้าน)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๗_แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. สร้างความรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตุลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒. สร้างกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และสร้างความมั่นคงทางน้ำรองรับการเติบโตของเมือง ความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก และการพัฒนาพื้นที่อุทยานธรณีโลก

๓. สร้างระบบการจัดการขยะ และอนามัยสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐาน

๔. พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๕. เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

๖. สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ป่าเขา นิเวศลำนํ้า นิเวศป่าชายเลน และนิเวศทางทะเล เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และการสร้างคุณค่ารองรับการท่องเที่ยว

๗. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อรองรับการท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกสตูล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๕๖๑- ๒๕๖๕
๑. สตูลเป็นเมือง สุขภาวะและ เมืองนิเวศ สุขภาพ ประชาชนมี สุขภาพดี	๑. ร้อยละของจำนวน โรงพยาบาล ที่ผ่านการรับรองคุณภาพ ตามมาตรฐาน (HA)	ปี ๕๙ (๖ แห่ง) ปี ๖๐ (๖ แห่ง) ปี ๖๑ (๖ แห่ง) จากทั้งหมด ๗ แห่ง ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๑๐๐	๑๐๐	๙๒
	๒. ร้อยละที่ลดลงของ อัตราผู้ป่วยโรคเบาหวาน และโรคความดันโลหิตสูง รายใหม่ (อัตราต่อแสน ประชากร)							
	- เบาหวาน	ปี ๖๑ ร้อยละ +๕๒.๐๑	๕ (๔๔.๙๑)	๕ (๓๙.๙๑)	๕ (๓๔.๙๑)	๕ (๒๙.๙๑)	๕ (๒๔.๙๑)	๕ (๒๘.๙๑)
	- ความดันโลหิตสูง	+๘๖.๖๔	๕ (๘๕.๐๐)	๕ (๘๐.๐๐)	๕ (๗๕.๐๐)	๕ (๗๐.๐๐)	๕ (๖๕.๐)	๕ (๖๙.๐๐)
๒. ระบบบริการ ของของรัฐมี คุณภาพ เข้าถึง ประชาชน และประชาชน ได้รับสวัสดิการ ของรัฐอย่าง ทั่วถึง เป็นธรรม และมี ประสิทธิภาพ	๓. ร้อยละของผู้เข้าสู่ ความคุ้มครองภายใต้ กฎหมายประกันสังคม ต่อกำลังแรงงานทั้งหมด	ปี ๕๙ = ร้อยละ ๑๙. ๙๓ ปี ๖๐ = ร้อยละ ๒๑.๐๒ ปี ๖๑ = ร้อยละ ๒๓.๔๑ ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ๒๑.๔๕	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๔

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
๓. ความเหลื่อม ล้ำทางรายได้ ลดลง ความ มั่นคงทางอาชีพ ของประชาชน เพิ่มขึ้น	๔. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่ เสมอภาคด้านรายได้	ปี ๕๖ = ๐.๒๗๕ ปี ๕๘ = ๐.๒๙๕ ปี ๖๐ = ๐.๒๙๖ เฉลี่ยปีละ ๐.๒๘	ลดลง ร้อยละ ๑ (๐.๒๙๓)	ลดลง ร้อยละ ๒ (๐.๒๙๐)	ลดลง ร้อยละ ๓ (๐.๒๘๗)	ลดลง ร้อยละ ๔ (๐.๒๘๔)	ลดลง ร้อยละ ๕ (๐.๒๘๑)	ลดลง ร้อยละ ๓ (๐.๒๘๓)
	๕. ร้อยละของ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ ได้รับการดูแลช่วยเหลือ ฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องเพื่อ คุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	ปี ๕๗ ร้อยละ ๗๙.๔๘ ปี ๕๘ ร้อยละ ๘๒.๕๙ ปี ๕๙ ร้อยละ ๘๕.๗๙ ปี ๖๐ ร้อยละ ๘๗.๕๘ ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี = ๘๓.๘๖	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔	๙๒
๔. สังคมสตูลมี ความพร้อมของ การเป็นสังคม ผู้สูงอายุ และ เป็นสังคมแห่ง การเรียนรู้ เข้มแข็งอย่าง ยั่งยืน ยึดหลัก ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	๖. ร้อยละของชุมชน/ หมู่บ้านเป้าหมายที่ผ่าน เกณฑ์ชุมชน/หมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียง(๒๘๐ หมู่บ้าน)	ปี ๕๘ = ๑๕ หมู่บ้าน ปี ๕๙ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖๐ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖๑ = ๗ หมู่บ้าน ปี ๖๒ = ๕๖ หมู่บ้าน ร้อยละเฉลี่ย ๔ ปี = ร้อยละ ๑๐๐	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๕
	๗. ร้อยละของหน่วยงาน ภาครัฐในจังหวัดสตูลที่มี การขับเคลื่อนการ ดำเนินงานด้านการ พัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ	ปี ๖๐ ร้อยละ ๗๕ ปี ๖๑ ร้อยละ ๑๐๐ เฉลี่ย ๒ ปี = ร้อยละ ๘๗.๕	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๙๐
	๘. ร้อยละของค่าเฉลี่ย คะแนน O-NET ทุกวิชา ของ นักเรียนชั้น ป.๖/ม. ๓ เพิ่มขึ้น	ปี ๖๐ ป.๖ = ๓๗.๒๗ คะแนน ม.๓ = ๒๙.๕๓ คะแนน ปี ๖๑ ป.๖ = ๔๑.๐๕	๓ (๔๑.๐๕, ๓๒.๗๙)	๓ (๔๒.๒๘, ๓๓.๗๗)	๓ (๔๓.๕๔, ๓๔.๗๘)	๓ (๔๔.๘๔, ๓๕.๘๒)	๓ (๔๖.๑๘, ๓๖.๘๙)	๓ (๔๓.๕๗, ๓๔.๘๑)

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๕๖๑- ๒๕๖๕
		คะแนน ม.๓= ๓๒.๗๙ คะแนน ร้อยละการ เพิ่มขึ้น เฉลี่ย ๓ ปี ป.๖ = ๓.๗๘ ม.๓ = ๓.๒๖						
๕. ปัญหา อาชญากรรม ยาเสพติดและ ภัยคุกคามลดลง อย่างต่อเนื่อง สังคมพหุ วัฒนธรรม อยู่ ร่วมกันอย่าง สันติสุข	๙. ร้อยละที่ลดลงของ ปัญหาอาชญากรรมต่อ ประชากรแสนคน	ปี ๕๘ = ร้อยละ ๓๑.๖๕ ปี ๕๙ = ร้อยละ ๓๑.๔๘ ปี ๖๐ = ร้อยละ ๓๑.๒๗ ร้อยละเฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๓๑.๔๖ (ลดลง ร้อยละ ๐.๕)	๓๑.๔๖	๓๐.๖๙	๓๐.๔๖	๒๙.๙๖	๒๙.๔๖	๓๐.๔๖
	๑๐. ร้อยละของจำนวน หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดยา เสพติด (หมู่บ้านสีขาว) ต่อหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด ๒๘๐ หมู่บ้าน ๒๐ ชุมชน รวม ๓๐๐	ปี ๕๙ =ร้อยละ ๒๒.๘๑ คิดเป็น ๖๘ หมู่บ้าน/ ชุมชน ปี ๖๐ =ร้อยละ ๓๗.๒๔ คิดเป็น ๑๑๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน ปี ๖๑ =ร้อยละ ๕๓.๘๔ คิดเป็น ๑๖๑ หมู่บ้าน/ ชุมชน เฉลี่ย ๓ ปี = ร้อยละ ๓๗.๙๖ คิดเป็น ๑๑๔ หมู่บ้าน/ชุมชน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

วัตถุประสงค์/ เป้าหมาย	ตัวชี้วัด ความสำเร็จตาม เป้าหมายการพัฒนา/ ตัวชี้วัดของแผนงาน	ผลงานที่ผ่าน มา (Baseline)	ค่าเป้าหมาย(Target)					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	เฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๕
	๑๑. ร้อยละการจัดการ รายกรณีสำเร็จ (Case Management) ด้าน ความรุนแรงในครอบครัว	ปี ๕๘ ๑๕ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๕๙ ๑๘ ราย ร้อยละ ๑๐๐ ปี ๖๐ ๒๙ ราย ร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๑๑ แนวทาง ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน
๒. พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เข้มแข็ง และเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม
๔. ส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพที่มั่นคง ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน รองรับการแข่งขัน และการเข้าถึงสวัสดิการสังคม
๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง
๗. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สถาบัน สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
๘. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่ พัฒนาสู่ภาครัฐ ๔.๐
๙. ค้ำครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาพของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๑๐. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าและมูลค่า
๑๑. พัฒนาพื้นที่เมืองให้เป็น Smart City

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรเพิ่มมูลค่า สังคมพัฒนา
ก้าวหน้าสู่เมืองแห่งความสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลกอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ :

๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุทยานธรณีโลก เป็นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอควบคู่กับสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลของธรรมชาติ

๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเรียนรู้ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬาที่หลากหลาย เพื่อสร้างจุดขายรองรับการท่องเที่ยวใหม่ภายใต้ New Normal

๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค ระบบสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว

๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีภูมิทัศน์ และสถาปัตยกรรมที่รองรับอัตลักษณ์ของพื้นที่

๑.๕ พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร ข่าวดสาร ประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย และการตลาดเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๑.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์ :

๒.๑ พัฒนาการผลิตให้มีมูลค่าสูงขึ้น พร้อมลดต้นทุนและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ผลไม้ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาหารฮาลาล และสินค้าฮาลาล เพื่อรองรับการค้าขายชายแดน สร้างแบรนด์วิสาหกิจชุมชนและนวัตกรรมเพื่อสร้างจุดขายสินค้าไปสู่สากล

๒.๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและความรู้ทฤษฎีใหม่ สร้างฐานวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายเกษตรอินทรีย์เพื่อต่อยอดเกษตรรุ่นใหม่ให้เข้มแข็ง

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตลาดและตลาดดิจิทัล กระจายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไปสู่ชุมชนโลก เพื่อยกระดับรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางภาคเกษตร วิสาหกิจชุมชน และแรงงานให้มีทักษะในอาชีพที่สูงขึ้น ก้าวทันเทคโนโลยี เพื่อความทันสมัยและยั่งยืน

๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน ระบบไฟฟ้า ประปา และวิศวกรรมจราจรให้เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบระบายน้ำที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ :

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ภูมิปัญญา ทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการดำรงชีวิตด้วยความปลอดภัย

๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านภาษา เทคโนโลยี และศิลปะ ก้าวหน้าทันโลก

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติ และการใช้นวัตกรรมเพื่อเตือนภัย รวมถึงพัฒนาระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีช่วยบริหารจัดการ

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนากีฬา สถานบริการการกีฬา จัดกิจกรรมการกีฬานันทนาการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง สร้างความแข็งแรงของประชาชน และการแข่งขันเป็นชื่อเสียงจังหวัดด้วยกระดบเศรษฐกิจของจังหวัดจากการกีฬา

๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณสุข และสุขภาพประชาชนให้เข้มแข็งแข็งแรง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข การควบคุมและการป้องกันโรค

๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างต่อเนื่อง

๓.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสังคมผู้สูงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม

๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยครอบครัว ชุมชน ศาสนา และองค์กรต่างๆ

๓.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ :

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ ขยะอันตราย น้ำเสีย เพื่อลดมลพิษในชุมชน และแหล่งบริการสาธารณะประโยชน์

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง รักษา ดูแล และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้อยู่ควบคู่กันได้

๔.๔ ส่งเสริมและบำรุงรักษาแหล่งกำเนิดต้นน้ำ ลำธาร เพื่อการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้งซ้ำซาก และการระบายน้ำอย่างรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ :

๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการทำงาน และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒ สร้างภาคประชาการให้มีประสิทธิภาพ และปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้เห็นความสำคัญและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

๕.๓ เสริมสร้างประชาธิปไตย ความสมานฉันท์และความมั่นคงในสังคม เพื่อให้สังคมสงบสุข และมีความปลอดภัย

๕.๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ข้อมูล และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือการบริหารภาคประชาการและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรเพิ่มมูลค่า สังคมพัฒนา
ก้าวหน้าสู่เมืองแห่งความสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลกอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ :

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุทยานธรณีโลก เป็นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอควบคู่กับสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลของธรรมชาติ
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเรียนรู้ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬาที่หลากหลาย เพื่อสร้างจุดขายรองรับการท่องเที่ยวใหม่ภายใต้ New Normal
- ๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค ระบบสารสนเทศและสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีภูมิทัศน์ และสถาปัตยกรรมที่รองรับอัตลักษณ์ของพื้นที่
- ๑.๕ พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย และการตลาดเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ๑.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์ :

- ๒.๑ พัฒนาการผลิตให้มีมูลค่าสูงขึ้น พร้อมลดต้นทุนและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ผลไม้ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาหารฮาลาล และสินค้าฮาลาล เพื่อรองรับการค้าขายชายแดน สร้างแบรนด์วิสาหกิจชุมชนและนวัตกรรมเพื่อสร้างจุดขายสินค้าไปสู่สากล
- ๒.๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและความรู้ทฤษฎีใหม่ สร้างฐานวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายเกษตรอินทรีย์เพื่อต่อยอดเกษตรรุ่นใหม่ให้เข้มแข็ง
- ๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตลาดและตลาดดิจิทัล กระจายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไปสู่ชุมชนโลก เพื่อยกระดับรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางภาคเกษตร วิสาหกิจชุมชน และแรงงานให้มีทักษะในอาชีพที่สูงขึ้น ก้าวทันเทคโนโลยี เพื่อความทันสมัยและยั่งยืน
- ๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน ระบบไฟฟ้า ประปา และวิศวกรรมจราจรให้เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบระบายน้ำที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ :

- ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ภูมิปัญญา ทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการดำรงชีวิตด้วยความปลอดภัย

๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระบบให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านภาษา เทคโนโลยี และศิลปะ ก้าวหน้าทันโลก

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติ และการใช้นวัตกรรมเพื่อเตือนภัย รวมถึงพัฒนาระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีช่วยบริหารจัดการ

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนา กีฬา สถานบริการการกีฬา จัดกิจกรรมการกีฬานันทนาการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง สร้างความแข็งแรงของประชาชน และการแข่งขันเป็นชื่อเสียงจังหวัดยกระดับเศรษฐกิจของจังหวัดจากการกีฬา

๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนา ระบบสาธารณสุข และสุขภาพประชาชนให้เข้มแข็งแข็งแรง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข การควบคุมและการป้องกันโรค

๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างต่อเนื่อง

๓.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสังคมผู้สูงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม

๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยครอบครัว ชุมชน ศาสนา และองค์กรต่างๆ

๓.๙ ส่งเสริมและสนับสนุน ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ :

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ ขยะอันตราย น้ำเสีย เพื่อลดมลพิษในชุมชน และแหล่งบริการสาธารณะประโยชน์

๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง รักษา ดูแล และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้อยู่ควบคู่กันได้

๔.๔ ส่งเสริมและบำรุงรักษาแหล่งกำเนิดต้นน้ำ ลำธาร เพื่อการแก้ไขปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง ไข้ฉกา และการระบายน้ำอย่างรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ :

๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการทำงาน และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

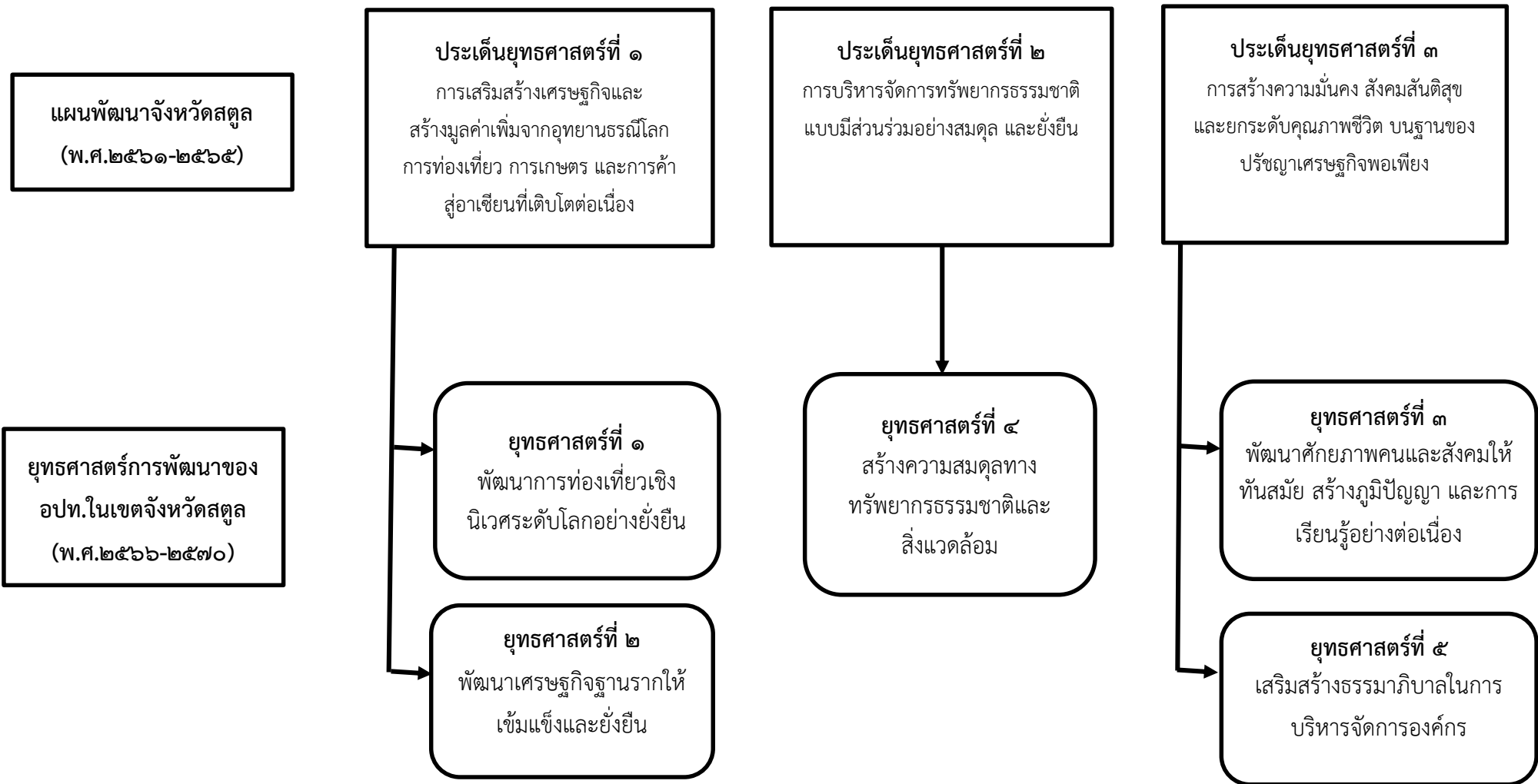
๕.๒ สร้างภาคีราชการให้มีประสิทธิภาพ และปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้เห็นความสำคัญและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย

๕.๓ เสริมสร้างประชาธิปไตย ความสมานฉันท์และความมั่นคงในสังคม เพื่อให้สังคมสงบสุข และมีความปลอดภัย

๕.๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ข้อมูล และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือการบริหารราชการและอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน

๖. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) - ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม - ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) - พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก - พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ - พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก - อนุรักษ์ ปันฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน - พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ.๒๕๖๒-๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน	แผนพัฒนาจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุล และยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) - การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ - การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม - การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน - การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน - การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ - การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม - การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ - ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลกอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการจัดการองค์กร		

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “ เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรเพิ่มมูลค่า สังคมพัฒนา ก้าวหน้าสู่เมืองแห่งความสุข ”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลกอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุทยานธรณีโลกเป็นฐานรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอควบคู่กับสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลของธรรมชาติ
- ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงสุขภาพ เชิงเรียนรู้ เชิงวัฒนธรรม และเชิงกีฬาที่หลากหลายเพื่อสร้างจุดขายรองรับการท่องเที่ยวใหม่ภายใต้ New Normal
- ๑.๓ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวก และความปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีภูมิทัศน์ และสถาปัตยกรรมที่รองรับอัตลักษณ์ของพื้นที่
- ๑.๕ พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสาร ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย และการตลาดเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- ๑.๖ ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในสาขาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๒.๑ พัฒนาการผลิตให้มีมูลค่าสูงขึ้น พร้อมลดต้นทุนและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ผลไม้ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพื่อสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร
- ๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาอาหารฮาลาล และสินค้าฮาลาล เพื่อรองรับการค้าขายชายแดน สร้างแบรนด์วิสาหกิจชุมชนและนวัตกรรมเพื่อสร้างจุดขายสินค้าไปสู่สากล
- ๒.๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและความรู้ทฤษฎีใหม่ สร้างฐานวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายเกษตรกรอินทรีย์เพื่อต่อยอดเกษตรรุ่นใหม่ให้เข้มแข็ง
- ๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาตลาดและตลาดดิจิทัล กระจายผลิตภัณฑ์ต่างๆ ไปสู่ชุมชนโลก เพื่อยกระดับรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ๒.๕ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางภาคเกษตร วิสาหกิจชุมชน และแรงงานให้มีทักษะในอาชีพที่สูงขึ้นก้าวทันเทคโนโลยี เพื่อความทันสมัยและยั่งยืน
- ๒.๖ ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน ระบบไฟฟ้า ประปา และวิศวกรรมจราจรให้เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกพื้นที่และมีระบบระบายน้ำที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพคนและสังคมให้ทันสมัย สร้างภูมิปัญญา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

- ๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ภูมิปัญญา ทักษะชีวิต พัฒนาสมรรถนะ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการดำรงชีวิตด้วยความปลอดภัย
- ๓.๒ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งด้านภาษา เทคโนโลยี และศิลปะ ก้าวหน้าทันโลก
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย อุบัติภัย และภัยธรรมชาติ และการใช้นวัตกรรมเพื่อเตือนภัย รวมถึงพัฒนาระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีช่วยบริหารจัดการ
- ๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนากีฬา สถานบริการการกีฬา จัดกิจกรรมการกีฬานันทนาการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง สร้างความแข็งแรงของประชาชน และการแข่งขันเป็นชื่อเสียงจังหวัดยกระดับเศรษฐกิจของจังหวัดจากการกีฬา
- ๓.๕ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบสาธารณสุข และสุขภาพประชาชนให้เข้มแข็งแข็งแรง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข การควบคุมและการป้องกันโรค
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอย่างต่อเนื่อง
- ๓.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสังคมผู้สูงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม
- ๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด โดยครอบครัว ชุมชน ศาสนา และองค์กรต่างๆ
- ๓.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

สร้างความสมดุลทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- ๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ ขยะอันตราย น้ำเสีย เพื่อลดมลพิษในชุมชน และแหล่งบริการสาธารณะ ประโยชน์
- ๔.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกของประชาชนแบบมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง รักษา ดูแล และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
- ๔.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชุมชน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม ให้อยู่ควบคู่กันได้
- ๔.๔ ส่งเสริมและบำรุงรักษาแหล่งกำเนิดต้นน้ำ ลำธาร เพื่อการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้งซ้ำซากและการระบายน้ำอย่างรวดเร็ว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์

- ๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนในกระบวนการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น สร้างเครือข่ายการทำงาน และสนับสนุนการติดตามตรวจสอบการใช้อำนาจภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕.๒ สร้างภาคราชการให้มีประสิทธิภาพ และปลูกฝังจิตสำนึกบุคลากรให้เห็นความสำคัญและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย
- ๕.๓ เสริมสร้างประชาธิปไตย ความสมานฉันท์และความมั่นคงในสังคม เพื่อให้สังคมสงบสุข และมีความปลอดภัย
- ๕.๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ข้อมูล และดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็นเครื่องมือการบริหารภาคราชการ และอำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

.....

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล นำไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อนำไปจัดทำงบประมาณดำเนินการ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ด้วยกัน คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประกอบด้วย ๕ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๔ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง ประกอบด้วย กลยุทธ์ ๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย ๓ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข ประกอบด้วย ๘ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๕ กลยุทธ์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวนปี ๒๕๖๒ โดยแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดทุกแห่งรายงานผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปปฏิบัติ ตามที่ได้กำหนดไว้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล จำนวน ๔๒ แห่ง ได้รายงานผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูลไปปฏิบัติ คือการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูลไปดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) รายละเอียดตามตารางสรุป

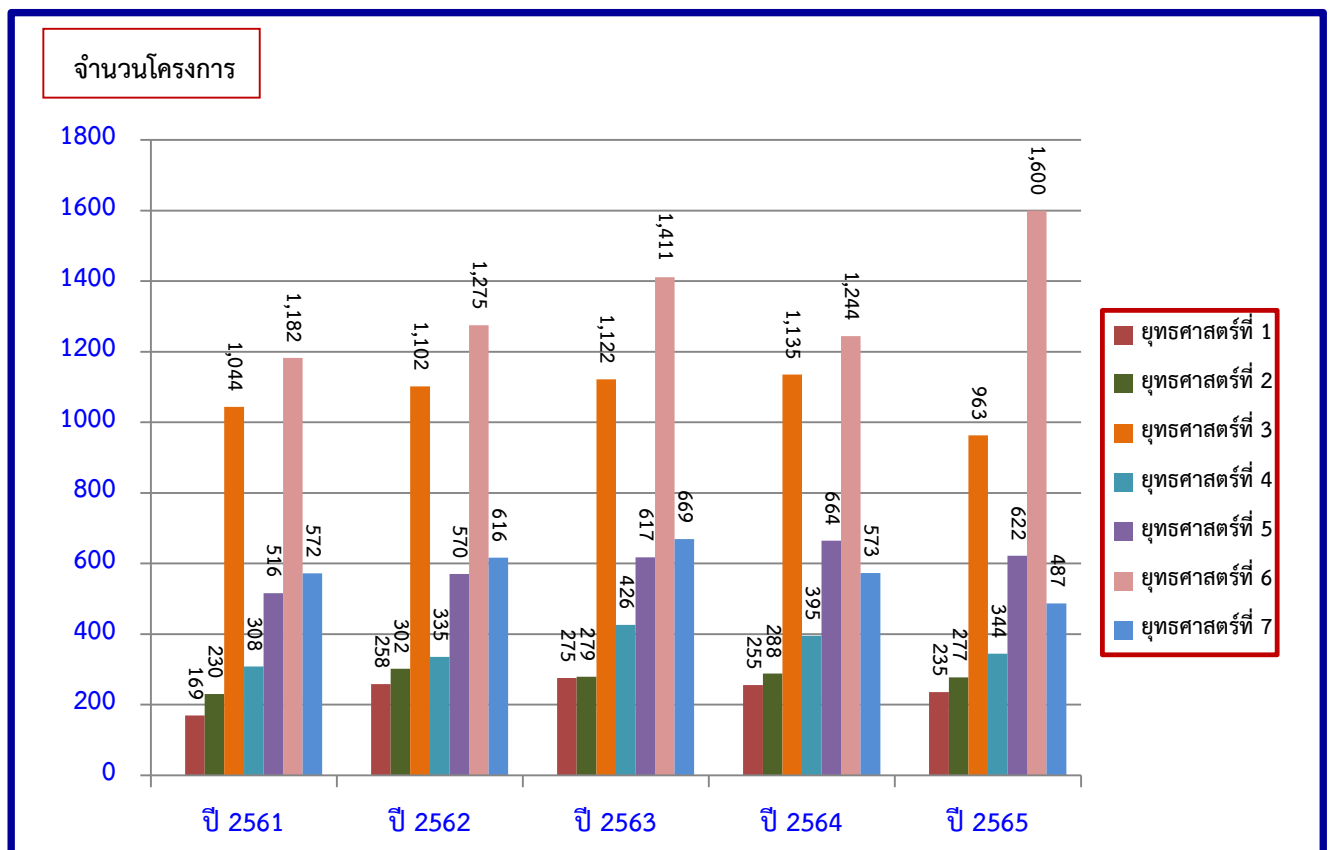
ตารางที่ ๑ สรุปจำนวนโครงการและงบประมาณตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แยกเป็นรายปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แยกเป็นรายปี											
	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
1. พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	169	83,459,412	258	129,248,441	275	325,155,710	255	810,855,196	235	255,333,596	1,192	1,604,052,355
2. สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน	230	107,128,462	302	187,160,508	279	388,232,101	288	273,206,750	277	352,434,284	1,376	1,308,162,105
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง	1,044	867,455,066	1,102	995,978,582	1,122	1,129,423,746	1,135	1,309,270,344	963	1,074,450,428	5,366	5,376,578,166
4. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน	308	57,643,136	335	37,128,849	426	532,641,179	395	504,733,250	344	71,801,550	1,808	1,203,947,964
5. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	516	214,389,888	570	281,505,658	617	329,749,757	664	317,215,121	622	327,668,608	2,989	1,470,529,032
6. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข	1,182	642,204,046	1,275	504,949,550	1,411	752,459,497	1,244	614,259,810	1,600	958,689,830	6,712	3,472,562,733
7. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	572	191,096,519	616	239,662,517	669	246,495,154	573	248,423,071	487	240,066,112	2,917	1,165,743,373
รวม	4,021	2,163,376,529	4,458	2,375,634,105	4,799	3,704,157,144	4,554	4,077,963,542	4,528	3,280,444,408	22,360	15,601,575,728

ตารางที่ ๒ จำนวนโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
แยกเป็นรายปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการแยกเป็นรายปี					
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	รวม ๕ ปี
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	๑๖๙	๒๕๘	๒๗๕	๒๕๕	๒๓๕	๑,๑๙๒
๒. สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน	๒๓๐	๓๐๒	๒๗๙	๒๘๘	๒๗๗	๑,๓๗๖
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง	๑,๐๔๔	๑,๑๐๒	๑,๑๒๒	๑,๑๓๕	๙๖๓	๕,๓๖๖
๔. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งคมนำอยู่อย่างยั่งยืน	๓๐๘	๓๓๕	๔๒๖	๓๙๕	๓๔๔	๑,๘๐๘
๕. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๕๑๖	๕๗๐	๖๑๗	๖๖๔	๖๒๒	๒,๙๘๙
๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข	๑,๑๘๒	๑,๒๗๕	๑,๔๑๑	๑,๒๔๔	๑,๖๐๐	๖,๗๑๒
๗. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๕๗๒	๖๑๖	๖๖๙	๕๗๓	๔๘๗	๒,๙๑๗
รวม	๔,๐๒๑	๔,๔๕๘	๔,๗๙๙	๔,๕๕๔	๔,๕๒๘	๒๒,๓๖๐

แผนภูมิ แสดงจำนวนโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับบททวน ปี ๒๕๖๒ แยกเป็นรายปี

จากตารางที่ ๒ และแผนภูมิ

แสดงจำนวนโครงการของการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปปฏิบัติ คือ นำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง ๗ ยุทธศาสตร์ พบว่า อบท.ในเขตจังหวัด มีการนำยุทธศาสตร์ของ อบท.ในเขตจังหวัด ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ในทุกยุทธศาสตร์ โดยแยกเป็นรายปีได้ ดังนี้

ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ อบท.ในเขตจังหวัดสตูล นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๔,๐๒๑ โครงการ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ ๑,๑๘๒ โครงการ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๑,๐๔๔ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๕๗๒ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๕๑๖ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๓๐๘ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๒๓๐ โครงการ และน้อยที่สุด คือยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน จำนวน ๑๖๙ โครงการ

ในปี พ.ศ.๒๕๖๒ อบท.ในเขตจังหวัดสตูล นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๔,๔๕๘ โครงการ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ ๑,๒๗๕ โครงการ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๑,๑๐๒ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๖๑๖ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๕๗๐ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๓๓๕ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๓๐๒ โครงการ และน้อยที่สุด คือยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน จำนวน ๒๕๘ โครงการ

ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ อบท.ในเขตจังหวัดสตูล นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๔,๗๙๙ โครงการ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ ๑,๔๑๑ โครงการ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๑,๑๒๒ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๖๖๙ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๖๑๗ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๔๒๖ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๒๗๙ โครงการ และน้อยที่สุด คือยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน จำนวน ๒๗๕ โครงการ

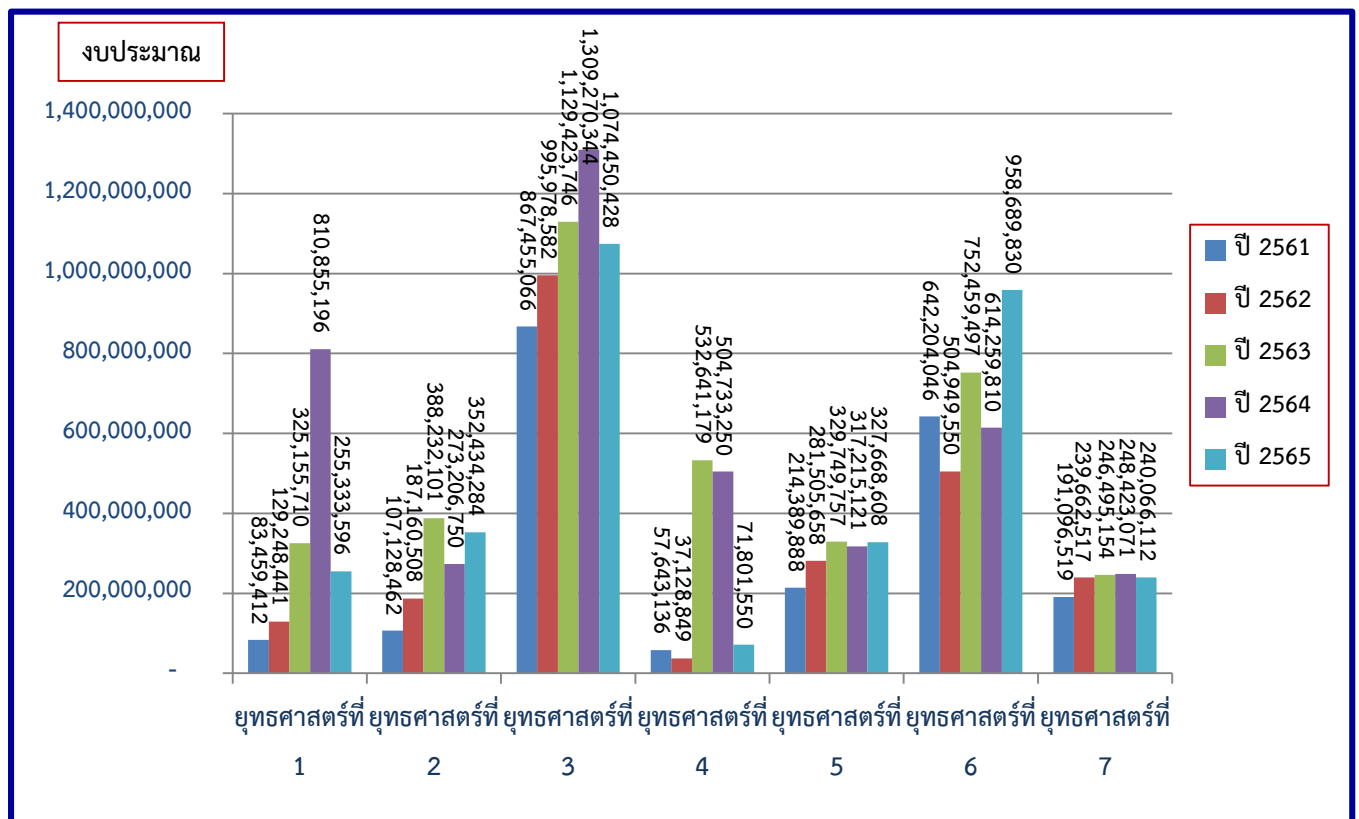
ในปี พ.ศ.๒๕๖๔ อปท.ในเขตจังหวัดสตูล นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๔,๕๕๔ โครงการ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ ๑,๒๔๔ โครงการ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๑,๑๓๕ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๖๖๔ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๕๗๓ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีจำนวน ๓๙๕ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๒๘๘ โครงการ และน้อยที่สุด คือยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน จำนวน ๒๕๕ โครงการ

ในปี พ.ศ.๒๕๖๕ อปท.ในเขตจังหวัดสตูล นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี ๒๕๖๒ ไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีจำนวนโครงการรวมทั้งสิ้น ๔,๕๒๘ โครงการ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข มีจำนวนโครงการมากที่สุด คือ ๑,๖๐๐ โครงการ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง มีจำนวน ๙๖๓ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจำนวน ๖๒๒ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล มีจำนวน ๔๘๗ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีจำนวน ๓๔๔ โครงการ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน มีจำนวน ๒๗๗ โครงการ และน้อยที่สุด คือยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน จำนวน ๒๓๕ โครงการ

ตารางที่ ๓ จำนวนงบประมาณตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
แยกรายปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์	จำนวนงบประมาณแยกเป็นรายปี					
	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	รวม ๕ ปี
๑. พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	๘๓,๔๕๕,๔๑๒	๑๒๙,๒๔๘,๔๔๑	๓๒๕,๑๕๕,๗๑๐	๘๑๐,๘๕๕,๑๙๖	๒๕๕,๓๓๓,๕๙๖	๑,๖๐๔,๐๕๒,๓๕๕
๒. สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน	๑๐๗,๑๒๘,๔๖๒	๑๘๗,๑๖๐,๕๐๘	๓๘๘,๒๓๒,๑๐๑	๒๗๓,๒๐๖,๗๕๐	๓๕๒,๔๓๔,๒๘๔	๑,๓๐๘,๑๖๒,๑๐๕
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง	๘๖๗,๔๕๕,๐๖๖	๙๕๕,๙๗๘,๕๘๒	๑,๑๒๙,๔๒๓,๗๔๖	๑,๓๐๙,๒๗๐,๓๔๔	๑,๐๗๔,๔๕๐,๔๒๘	๕,๓๓๖,๕๒๗,๑๖๖
๔. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน	๕๗,๖๔๓,๑๓๖	๓๗,๑๒๘,๘๔๙	๕๓๒,๖๔๑,๑๗๙	๕๐๔,๗๓๓,๒๕๐	๗๑,๘๐๑,๕๕๐	๑,๒๐๓,๙๔๗,๙๖๔
๕. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๑๔,๓๘๙,๘๘๘	๒๘๑,๕๐๕,๖๕๘	๓๒๕,๗๔๙,๗๕๗	๓๑๗,๒๑๕,๑๒๑	๓๒๗,๖๖๘,๖๐๘	๑,๔๗๐,๕๒๙,๐๓๒
๖. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข	๖๔๒,๒๐๔,๐๔๖	๕๐๔,๙๔๙,๕๕๐	๗๕๒,๔๕๙,๔๙๗	๖๑๔,๒๕๙,๘๑๐	๙๕๘,๖๘๙,๘๓๐	๓,๔๗๒,๕๖๒,๗๓๓
๗. บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๑๙๑,๐๙๖,๕๑๙	๒๓๙,๖๖๒,๕๑๗	๒๔๖,๔๙๕,๑๕๔	๒๔๘,๔๒๓,๐๗๑	๒๔๐,๐๖๖,๑๑๒	๑,๑๖๕,๗๔๓,๓๗๓
รวม	๒,๑๖๓,๓๗๖,๕๒๙	๒,๓๗๕,๖๓๔,๑๐๕	๓,๗๐๔,๑๕๗,๑๔๔	๔,๐๗๗,๙๖๓,๕๔๒	๓,๒๘๐,๔๔๔,๔๐๘	๑๕,๖๐๑,๕๗๕,๗๒๘

แผนภูมิ แสดงจำนวนงบประมาณตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
ฉบับบททวน ปี ๒๕๖๒ แยกเป็นรายปี

จากตารางที่ ๓ และแผนภูมิ

แสดงถึงจำนวนงบประมาณของการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับบททวน ปี ๒๕๖๒ ไปปฏิบัติ คือ อปท.ในจังหวัดสตูล นำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้ง ๗ ยุทธศาสตร์ พบว่า อปท.ในเขตจังหวัด มีการนำยุทธศาสตร์ของ อปท.ในเขตจังหวัดไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ในทุกยุทธศาสตร์ มีงบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑๕,๖๐๑,๕๗๕,๗๒๘.- บาท โดยแยกเป็นรายยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๖๐๔,๐๕๒,๓๕๕.- บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๘๓,๔๕๓,๔๑๒.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๑๒๙,๒๔๘,๔๔๑.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๓๒๕,๑๕๕,๗๑๐.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๘๑๐,๘๕๕,๑๙๖.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๒๕๕,๓๓๓,๕๙๖.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๘,๑๖๒,๑๐๕.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๑๐๗,๑๒๘,๔๖๒.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๑๘๗,๑๖๐,๕๐๘.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๓๘๘,๒๓๒,๑๐๑.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๒๗๓,๒๐๖,๗๕๐.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๓๕๒,๔๓๔,๒๘๔.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๕,๓๗๖,๕๗๘,๑๖๖.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๘๖๗,๔๕๕,๐๖๖.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๙๙๕,๙๗๘,๕๘๒.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๑,๑๒๙,๔๒๓,๗๔๖.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๑,๓๐๙,๒๗๐,๓๔๔.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๑,๐๗๔,๔๕๐,๔๒๘.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๒๐๓,๙๔๗,๙๖๔.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๕๗,๖๔๓,๑๓๖.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๓๗,๑๒๘,๘๔๙.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๕๒๓,๖๔๑,๑๗๙.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๕๐๔,๗๓๓,๒๕๐.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๗๑,๘๐๑,๕๕๐.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๔๗๐,๕๒๙,๐๓๒.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๒๑๔,๓๘๙,๘๘๘.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๒๘๑,๕๐๕,๖๕๘.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๓๒๙,๗๔๙,๗๕๗.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๓๑๗,๒๑๕,๑๒๑.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๓๒๗,๖๖๘,๖๐๘.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๓,๔๗๒,๕๖๒,๗๓๓.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๖๔๒,๒๐๔,๐๔๖.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๕๐๔,๙๔๙,๕๕๐.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๗๕๒,๔๕๙,๔๙๗.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๖๑๔,๒๕๙,๘๑๐.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๙๕๘,๖๘๙,๘๓๐.- บาท

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๑,๑๖๕,๗๔๓,๓๗๓.-บาท โดยแยกเป็นรายปี ได้ดังนี้

พ.ศ.๒๕๖๑ งบประมาณ ๑๙๑,๐๙๖,๕๑๙.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๒ งบประมาณ ๒๓๙,๖๖๒,๕๑๗.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๓ งบประมาณ ๒๔๖,๔๙๕,๑๕๕.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๔ งบประมาณ ๒๔๘,๔๒๓,๐๗๑.- บาท
พ.ศ.๒๕๖๕ งบประมาณ ๒๔๐,๐๖๖,๑๑๒.- บาท

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด สามารถสรุปผลตามข้อมูลในภาพรวมในยุทธศาสตร์ ๗ ด้าน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์ จะเห็นได้จากผลสรุปของจำนวนโครงการและงบประมาณในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งในการนำไปตั้งงบประมาณดำเนินการก็จะเป็นไปตามกรอบ อำนาจหน้าที่และการจัดสรรงบประมาณในแต่ละยุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณของแต่ละท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข ในภาพรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถนำไปจัดทำโครงการมากที่สุด เนื่องจากในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสาธารณสุข การพัฒนาอาชีพ การศึกษา รวมถึงด้านกีฬา ประกอบกับในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ได้เกิดผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำโครงการในยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงอย่างทั่วถึงก็เช่นกันยังให้ความสำคัญกับด้านนี้ เพราะเป็นการสร้างความสะดวกและความปลอดภัยให้กับประชาชนในสัญจรไป-มา ประกอบกับยังเชื่อมโยงไปยังการท่องเที่ยวในจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวยังจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้กับประชาชน และจังหวัดสตูล ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืนจะมีผลกระทบในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๔ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดสตูลได้ โครงการด้านนี้มีอันยกเลิกไปในหลาย อบต.ด้วยกัน สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มั่นคงอย่างยั่งยืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ มีการส่งเสริม อบรมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน ประเด็นยุทธศาสตร์จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่เห็นว่าประชาชนให้ความร่วมมือและมีจิตสำนึกในการบริหารจัดการด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์ด้านอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสตูลยังให้ความสำคัญในกิจกรรมด้านนี้เหมือนเดิม และบางองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสตูล ยังมองว่าการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์นี้ ยังขาดผู้สืบทอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประจำถิ่นอยู่ เนื่องจากปัจจุบันสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ซึ่งคนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญไม่มากนัก ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล เนื่องจากในปี พ.ศ.๒๕๖๓-๒๕๖๔ เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ไม่สามารถดำเนินการโครงการที่ตั้งไว้ในแผนได้เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่ในยุทธศาสตร์นี้เป็นโครงการอบรมซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมาก ส่วนยุทธศาสตร์อื่นๆ ก็สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้ในลำดับที่แตกต่างกันตามความจำเป็นด้วยข้อจำกัดในด้านงบประมาณ

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

- การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในทิศทางเดียวกัน มีการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาสอดคล้องกันในระดับบน ภายใต้สภาพปัญหา และความจำเป็นต้องการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ

- การประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน บูรณาการโครงการพัฒนาลดความซ้ำซ้อน และยังสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

- การกำหนดแนวทางการบริหารงานท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นำยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนามาใช้เป็นกรอบจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลต่อการวัดผลประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว หากแต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณก็ไม่สามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ได้ครอบคลุมทุกด้าน

- มีเหตุการณ์ หรือมีข้อจำกัด ที่ไม่ได้คาดการณ์เกิดขึ้นในระหว่างแผน เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) หรือโรคอุบัติใหม่ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในช่วงระยะเวลานั้นๆ

๓.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดสตูล ได้นำข้อมูลของทุกท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูลมารวบรวมสรุปผลเป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทั้งหมด จึงเป็นการสรุปผลในภาพรวมของจังหวัดตามข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากตลอดระยะเวลาตามยุทธศาสตร์ ๕ ปี ซึ่งปี พ.ศ.๒๕๖๕ ยังเป็นปีที่ยังไม่ได้ใช้แผนพัฒนาหรือยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ได้วางไว้เป็นกรอบขึ้นการบริหารงาน สำหรับปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาไปดำเนินการและนำไปสู่การปฏิบัติแล้ว สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๖๓-๒๕๖๔ การดำเนินการตามยุทธศาสตร์อาจจะต้องยกเลิกโครงการไปตามสัดส่วนของแต่ละ อบท. ที่วางไว้ เนื่องจากสาเหตุมาจาก

๑. งบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมีน้อยไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึง

๒. มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางจัดทำแผนของท้องถิ่นตามหนังสือสั่งการของกรมฯ บ่อยครั้ง

๓. อบท.ในเขตจังหวัดมีเอกภาพเป็นของตนเอง จึงต่างคิดต่างทำ ขาดการมองเป้าหมาย ทิศทางเดียวกันกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ประกอบกับบริบทพื้นที่แตกต่างกัน

๔. เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙)

เพื่อให้การแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรมได้นั้นจะต้องเริ่มกระบวนการสร้างความเข้าใจในเป้าหมายเดียวกันของทุกท้องถิ่น และบริหารยุทธศาสตร์และแผนของทุกท้องถิ่นที่เชื่อมโยงและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้อำนาจการมีส่วนร่วมและประสานกันอย่างจริงจัง โดยมีแนวทางดังนี้

๑) การประสานแผนระดับอำเภอทุกหน่วยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมมือบูรณาการอย่างจริงจัง ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของตนเอง

๒) มีกลไกติดตามและประเมินผล และสร้างดัชนีวัดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และพัฒนาอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของยุทธศาสตร์ โดยการมีส่วนร่วมของ อบท.ในเขตจังหวัดทุกแห่ง

๓) ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในเขตจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางในการประสานและติดตามผลการดำเนินงานของท้องถิ่นทุกระดับ
